

desembre 1993 - N° 140 - 150 PTA

LLUCMAJOR

de pinte en ample

**VUITANTE ANYS DE CINEMA A
LLUCMAJOR**

100 cl.

25% vol.

LA ROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7.5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM - 350 - 1.981 Any XII

EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT:

C/ Bisbe Taixaquet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX:

Catalina Font

COL·LABOREN:

Sebastià Alzamora, Ignasi Barceló
Miquel Barcelò, Miquel Bezares
Llúcia Caldés, Celso Calviño
Francina Capellà, Miquel Cardell
Sebastià Cardell, Joan Clar
Joan Contestí, Damià Duran
Bartomeu Font, Joana Font
Catalina Garau, Maties Garcías
Antoni Ginard, Miquel Janer
Franc Jaume, Coloma Julià
Antoni Llompart, Benet Llompart
Llorenç Mascaró, Francisca Mut
Maties Mut, Miquel Mut
Guillem Oliver, Jaume Oliver
Margarida Palou, Nanda Ramon
Sebastià Rubí, Jaume Salvà
Josep Sacarès, Miquel Sbert
Tomeu Sbert, Catalina Serra
Jerònia Socías, Joan Socías
Gabriel Thomàs, Arnau Tomàs
Pere F. Torrens, Antoni Vadell
Bàrbara Verdura, Francesc Verdura

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador: Joan Quintana

Col·laboren:

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

**El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial**

Nadal, temps d'esperança i claretat

Nadal és una festa que remet i obliga a l'esperança, fins i tot en temps difícils com són els d'ara, de crisi econòmica i de lluita entre germans i de fam en els territoris de l'ex-Iugoslàvia. A la recta final de 1993, el colom de la pau es troba ferit de mort malgrat de ser una paraula gastada en les entitats internacionals i que, dies després, és paper mullat sobre el terreny.

Dies de pau i d'esperança que no impedeixen de tornar cap enrera i de reflexionar sobre l'entorn que tenim més immediat: La ruptura i recosida, com si no res hagués passat, entre ASI i el Partit Popular. Un episodi de la política municipal que els protagonistes s'apressaren a cobrir amb un vel com si se sentissin avergonyits d'aquesta "reconciliació"

Pacte, sí. Pacte, no. No ha transcendit res en concret. L'exercici de la democràcia exigeix transparència per tal que els ciutadans sapiguem quines són les directrius també, ho podem dir, quins arranjaments i quines concessions es varen posar sobre la taula de negociació entre ASI i PP. No n'hi ha prou, a dir que l'acord o pacte assegura la governabilitat de l'Ajuntament. Governar en minoria no és cap situació límit, però sí que cal davallar del pedestal amb una bona dosi d'humilitat.

Nadal és esperança obligada malgrat la crisi, l'ambient escandalós de l'atur i davant la manca de transparència d'ASI i PP, responsables de l'administració municipal... Per tot això, és l'ocasió escaient de recordar que els homes de bona voluntat treballin per la pau sense mitges paraules i sense que les mans mig tancades amaguin la veritat i condemnin als administrats a ser en blanc.

L'ampliació del cementiri costarà més de 700 milions

Arnau Tomàs

El tema més important del plenari mensual ordinari va ser el relatiu al projecte d'ampliació del Cementiri Municipal i el reglament que ha de regir la concessió de drets funeraris, ampliació que suposarà una despesa de més de 700 milions de pta. El tema va ser aprovat amb l'abstenció del grup socialista, encapçalat aquest cop per Tomàs Garcias, en absència de J. Monserrat. La causa de l'abstenció va ser per considerar aquest projecte excessivament costós.

El batle i també el responsable d'urbanisme, J. Rabasco, digueren que efectivament, les obres i altres despeses són molt elevades però són reals i vénen donades per les noves normes sanitàries actuals. El batle, G. Oliver va detallar el projecte y les característiques i va afegir que el presupost total puja a més de 700 milions, i s'hi construïran 238 sepultures, 89 nínxols i un Tanatori. E preu per tomba valdrà més d'1.600.000 ptas. i els nínxols sobrepassaran les 300.000. Va explicar, a més, que existeixen 180 peticions de sepultures que s'adjudicaran per ordre i preferència de les sol·licitades per escrit, i hauran d'abonar el 5 per cent del valor quan es faci la petició oficial, i el 45 quan comenci la contrucció, i la resta, en acabar-la.

T. Garcias, a la seva intervenció, va afirmar que el preu és excessiu, que els nínxols anteriors no passaven les seixanta mil pta. i finalment va demanar si amb aquests preus es confirmarien les peticions de tombes, i si els peticionaris tornen enrera, de quina manera s'efectuarà l'ampliació.

La resposta del batle va ser que les obres es realitzaran segons les peticions dels interessats, de forma gradual, com es fa amb el Polígon industrial.

FINAL DE LES OBRES AVINGUDA MIRAMAR

S'ha de destacar l'aprovació unànime de l'expedient de modificació de crèdits, per un valor de 20 milions de pta. per al final de les obres d'embelliment de l'Avinguda Miramar, de s'Arenal, que inclou la demolició dels polèmics edificis del "xiringuito" i de la Creu Roja. Tant el Batle com Rabasco afirmaren que encara que estiguin en contra de la decisió de la Prefectura de Costes de suprimir aquests edificis per il·legals, "val més un mal acord que no guanyar un mal plet, que pensam que guanyaríem però com que pletejan retardaríem les obres alguns anys, preferim tirar els edificis i acabar d'una vegada l'embelliment d'aquesta zona".

ALTRES ACORDS

- Revisió del preu del servei de recollida de fems corresponent al 93, contractat amb EMAYA

- Determinar les dates de Sant Miquel i es Firó, com a festes locals per al 94

- Sol·licitud de subvenció per a l'adquisició d'una màquina de neteja.

- Declaració d'interès municipal l'Associació de Joves de s'Arenal.

- Renovació del conveni del servei d'ajuda a domicili per al 94.

Queixes d'alguns alumnes de l'escola d'adults

Arnau Tomàs

Amb motiu de la venguda a Lluçmajor de la presidenta d'UM, Maria A. Munar, alguns representants de l'associació d'Alumnes de l'EEAA d'aquest terme municipal, varen aprofitar l'ocasió per exposar les queixes a la batlessa de Costitx, la qual va prometre d'atendre-les dins de les seves possibilitats. Queixes que aquests alumnes fonamenten en (segons ells) la deficient organització de les classes des de l'inici del curs amb el canvi del Centre a s'Arenal i el canvi de direcció així com també la de la majoria de professorat. Segons aquesta alumna, aquestes queixes no han estat escoltades fins ara ni per la direcció de l'escola ni pel Delegat del MEC.

També varen manifestar que l'Ajuntament de Lluçmajor, "tal vegada sorprèn per l'augment de matrícula, no ha volgut fer front a les necessitats d'aquest i ha permès la supressió de l'administració de Lluçmajor cap a s'Arenal". "Nosaltres -afegiren- estàvem disposats a aportar dos milions de pessetes per llogar un local adequat a Lluçmajor, però no ens volgueren escoltar".

L'Ajuntament, per boca del regidor d'Educació i Cultura, Mateu Monserrat, diu que el consistori "s'alegra i celebra l'expansió de l'EEAA de Lluçmajor i recorda una vegada més que el centre únicament depèn del MEC, i que és a aquest organisme que s'ha d'adreçar l'alumnat en cas de disconformitat. El mateix regidor aclareix també que la responsabilitat i aportació de l'Ajuntament de Lluçmajor o més es limita "a complir els acords de col·laboració amb el ministeri per al sosteniment de l'EEAA, aportació que enguany puja més de 15 milions de pessetes".

Per acabar, diu que l'Ajuntament no pot fer més per l'Escola i que per ventura l'alumnat desconeix "l'actual situació del nostre Consistori i les necessitats que té en aquests moments".

Dia 23 de Desembre a les 17'00 hores actuació de Na Caterina Contacontes a la Biblioteca Municipal de s'Arenal C/ Verga, s/n.

L'accés físic als edificis públics de la ciutat és difícil per a la població que té mancances físiques

A. Tomàs

El passat dimecres, 24 de novembre, va celebrar-se a Lluçmajor la II Setmana d'Accessibilitat al Medi Físic, organitzada pel Consell Insular de Mallorca. La jornada dirigida per J.A. Juncà va comptar amb la participació del batle G. Oliver i dels regidors Ll. Tomàs, F. Ferré, M. Manresa, J. Puigserver i A. Barceló, així com del professorat i empleats del CIJ, assistents socials i també persones amb diferents mancances.

Juncà va impartir una conferència sobre l'accessibilitat dels minusvàlids al medi urbà i els problemes que aquest col·lectiu té per poder integrar-se a la societat. Entre els múltiples obstacles urbanístics que dificulten o impedeixen l'accés de totes les persones a la seva normal convivència, Juncà va esmentar els derivats del trànsit rodat, aparcaments, transports públics, mala col·locació de les bústies, cabines telefòniques, passos de peatons... També va esmentar el cas del Gran

J.A. Juncà va parlar sobre l'accessibilitat dels minusvàlids al medi urbà (Foto: C. Julià)

Hotel de Palma, que ha costat tants doblers i no obstant això, no té les condicions d'accessibilitat adients.

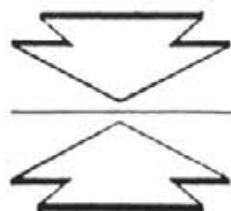
Es va fer un recorregut per la vila i la comitiva va poder constatar nombrosos defectes en el sentit de facilitar l'accessibilitat a tota la població. Es va poder comprovar que cap dels llocs visitats (església, plaça, peixateria...) no reuneix les condicions ne-

cessàries d'accessibilitat i a més a més s'hi ha d'afegir el problema dels cotxes mal aparcats.

Va assenyalar també el mateix Juncà que la crisi econòmica no ha d'impossibilitar als Ajuntaments perquè solucionin aquests problemes urbanístics que "impedeixen l'accessibilitat de tots a l'ús de l'entorn".

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOUS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

Reorganització d'UM

Visita a Llucmajor de la presidenta Maria A. Munar

Al restaurant Tropical es va celebrar un dinar polític en motiu de la reorganització del partit UM, al terme de Llucmajor, amb l'assistència de la presidenta Maria Antònia Munar, la qual es va reunir abans amb una representació d'alumnes de l'EEAA els quals exposaren alguns dels problemes i diferències amb els actuals responsables de l'escola esmentada.

Després del dinar, en un llarg parlament, la presidenta d'UM i batlessa de Costitx, va remarcar les línies bàsiques i objectius del partit, els problemes de la Comunitat Balear i els seus condicionaments com a illa, així com el caràcter individual dels seus habitants, afirmant que "hem d'aspirar a ser independents i no dependents".

Quan a Llucmajor, la visió que té Munar és que tot i essent una ciutat industrial i agrícola es deixà influenciar pel diner fàcil i de la construcció i el turisme, sense potenciar els recursos clàssics i reforma de les indústries tradicionals, com la del calçat.

Sobre la problemàtica actual de l'illa, Maria A. Munar va dir que s'han de posar al dia en pla de competitivitat a nivell europeu, plantejar-se ser ciutadans de primera, o de segona, com els africans. Per això di-

gué "és necessari potenciar l'educació adequada, amb una vertadera Escola d'Hosteleria i altres matèries de formació professional adients a les necessitats europees i de la nostra illa". "A l'escola de FP -afirmà- no necessitam torners, ni a la Universitat biòlegs, sinó cuiners, hotelers preparats i traductors en tots els idiomes".

"El progrés de Mallorca -repeti-

passa per no haver de dependre de les decisions de Madrid, i de tenir totes les competències per això que no serà possible sense un partit nacionalista com Unió Mallorquina".

Sobre les restriccions d'aigua, la presidenta d'UM va afegir que és una falta greu de previsió de l'administració, imperdonable en un país turístic.

A. Tomàs

Ha mort el centenari Miquel Mulet

A l'edat de 103 anys el passat 29 de novembre va morir Miquel Mulet Amengual, conegut com a fabricant de pebre bord que havia estat durant molts d'anys en una factoria familiar del carrer de Campos. Miquel Mulet havia nascut el 10 de juliol de 1890 a Algaida i va viure la infantesa a foravila, a la zona de Galdent. Posteriorment, va fer el servei militar a Palma servint de cuiner a ca un oficial. Traslladat a Llucmajor va posar una botiga i la indústria d'elaboració de pebre destinada les matances de porcs, cosa que el va dur a mante-

nir molts de contactes comercials i socials dins i fora de Llucmajor. Va estar casat i no va tenir cap fill. Actualment vivia amb uns nebots i s'havia mantingut relativament bé de salut i molt clarividient fins unes setmanes abans de la desaparició. L'any 1990, amb motiu de complir els cent anys, l'Ajuntament i diverses entitats d'estalvi l'homenajaren en el decurs d'una festa. Després, cada any fins ara, l'Ajuntament l'ha felicitat com sol fer amb els centenaris de la vila, que ara només estan representats per una dona.

No significarà un augment de la contribució

Renovació del cadastre rústic

El Batle-president de l'Ajuntament de Llucmajor ha publicat un Ban en el qual manifesta que s'ha constituït la Junta Pericial local del Cadastre immobiliari de Rústica, d'acord amb el RD 1.314-1 del 1992 i que s'ha adjudicat per part del Centre de Gestió cadastral i cooperació tributària a l'empresa "Ortea Servicios, SA", els treballs de renovació del cadastre de rústica del municipi, se sol·licita a tots els propietaris de finques rústiques, que acudeixin a la Cambra Agrària local (ronda Ponent, s.n.) a posar el dia el parcel·lari rústic de tot el terme municipal de Llucmajor, a partir del 16 de novembre fins el 17 de desembre, cada dimarts i dijous, de les 16'30 a les 20 hores i els divendres, dia de mercat, de les 9 a les 13 hores i de les 16'30 a les 20 hores.

Segons asseguren els responsables de l'alcaldia, aquesta renovació cadastral no significarà un augment de la contribució rústica, perquè això suposaria un altre cop mortal a la maltreta economia dels propietaris de finques de foravila i a la que és de cada dia més escassa rendabilitat d'aquestes finques. Allò que es pretén amb aquesta actualització és posar al dia totes les finques rústiques del terme, el més extens de Mallorca, després de molts anys de no fer-ho i amb els grans canvis que s'han produït, tant en la compra-venda de moltes parcel·les de terrenys com en altres canvis de propietari per herència, i en la construcció de nombroses casetes d'esplai per als caps de setmana, vulgo "domingueros", moltes de les quals no es troben registrades a nom dels legítims propietaris.

Aquest cadastre suposarà un extens treball per a l'esmentada empresa encarregada d'aquesta renovació, per a la qual cosa necessita la col·laboració de tots els propietaris de les finques rústiques del terme llucmajorer.

A.T.

Encontre de Delegacions de L'OCB a Sant Joan

El passat dia 13 de novembre es va celebrar a Sant Joan l'Encontre de Delegacions i Revistes de l'obra Cultural Balear. Després d'una bona benenada i d'una visita cultural a l'ermita de la Consolació organitzades per la Delegació de Sant Joan, realitzarem una sessió de grups de treball i acordarem la proposta d'editar un suplement trimestral per a les revistes de l'OCB i d'editar un full mensual amb l'agenda d'activitats de les delegacions.

També ens proposarem de donar un major impuls al català i de ses més

reivindicatius amb la nostra llengua i cultura.

Assistireu a l'Encontre les delegacions d'Alaró, Campos, Inca, Llucmajor, Marratxí, Sant Joan, Valldemossa i l'Associació fent carrerany de Maria de la Salt, amb la qual signarem un conveni de col·laboració.

Un bon dinar al Restaurant "Torre de s'Aigo" i un poc de tertúlia fins a mitjan horabaixa varen concloure aquesta diada assolellada i comunicativa.

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor Tel. 66 1133

Fes-te festa. Encontre d'estudiants a Inca

Foto: C. Julià

El passat 27 de novembre alumnes i professores dels instituts Maria A. Salvà i Pere de Son Gall, de Lluçmajor, assistiren a l'Encontre Fes-te Festa II organitzat pel Club Trenta-1 (promotor d'activitats joves en català) al Poliesportiu Sa Creu d'Inca.

Es presentaren les activitats adreçades al món de l'ensenyament mitjà que es desenvolupen al llarg del curs: Banc de Dades, Jocs de

Llengua, El país a l'Escola, V Trobada de Teatre a l'EEMM, les Trobades amb la ciència de la CIRIT, Scrabble als Instituts, 26a Universitat Catalana d'Estiu, Grup Blanquerna i l'Aventura de Llegir.

A més l'alumnat va participar en una sèrie de concursos i sorteigs i obtingueren premis: camisetes, discos, subscripcions a revistes i fins i tot un dels 5 viatges que se rifaren a "El Pa-

ís a l'Escola".

El grup de rock "Tedeum" va actuar en aquest primer aniversari del Club Trenta-1 i també es va distribuir un exemplar d'"Enderrock" a tots els assistents.

Per acabar la festa, una descomunal paella i una tortada d'aniversari posaren punt final a una diada marxosa i edificadora.

Concert de Santa Cecília

El passat dissabte, 27 de novembre, la Banda de Música de Lluçmajor, dirigida per Vicenç Castellano, ens va oferir el Concert de Santa Cecília al Teatre Recreatiu.

El programa fou el següent:

Gloria al pueblo de P. Artola

Tenor Romàntic de K. Mark (Miquel A. Tomàs, Saxofó Tenor)

The Beatles in concert, Feunon & Mc Cartney

Happy Mallets de Harm Evers (Tomeu Puigserver, Xilòfon)

Blue Moon de R. Rodgers

The Pink Panther de H. Mancini

Bohemios d'A. Vives.

Hatari de Mancini - Castellano

S'Arenal

Nou President de la CAEB

Tomeu Sbert

Josep Oliver fou elegit nou president de la Confederació d'associacions empresarials de Balears (CAEB), en substitució de Francesc Albertí. Oliver és hotelier de s'Arenal i des de fa quatre anys presideix l'Associació hotelera de la nostra zona turística. Nebot d'un dels pioners, l'amo en Nofre de Brisas, el qual havia comprat el solar, on avui s'ubica l'hotel S. Francisco i construït la pensió Brisas, a la primeria de la dècada dels quaranta.

Josep Oliver ha viscut, segons pa-

raules seves, "molts importants canvis dins l'estructura hotelera. Hem superat altres crisis i també superarem aquesta. Hem de mirar el futur amb optimisme, som realista i no vull creure una altra cosa. Les Illes Balears són i seran sempre un punt important dins el turisme mundial. Pel que fa referència a can Pastilla i s'Arenal, opín el mateix: són llocs situats prop de tots els serveis: Ciutat, aeroport, port, i tenen bones comunicacions. S'ha d'intensificar la planificació i cercar noves estratègies promocionadores per no decaure en professionalitat". Oliver va comprar

a la part de Llucmajor l'hotel Amazonas (avui Kontiki parck) i l'antic hotel Son Verí.

MÉS PÚBLIC

Miquell Moll ocupa la responsabilitat de l'equip futbolero UD Arenal, després de la dimissió de Cati Mestres que és l'esposa de Moll. Aquest tenia la primera vice-presidència. És a dir: tot queda a casa.

Aquesta temporada hi ha més públic que en temporades passades al nou camp municipal de son Verí. Les circumstàncies favorables estan en els bons resultats i en un conjunt de jugadors la majoria dels quals són areners. Aquest ambient local ha despertat o animat un públic abans endormiscat, des dels vells temps del Camp Roses. L'entrenador és Quique Ogazón, persona relacionada des de sempre amb el futbol arener. Primer fou jugador dels equips base, després entrenador de l'equip juvenil i des del mes d'agost, "míster" de l'actual equip de III Divisió.

ELECCIONS

La moguda existent a l'Associació de persones majors de s'Arenal-Llucmajor es troba en un punt per resoldre's. Se celebrarà una assemblea general que segurament clarifi-

La tribuna del municipal de Son Verí presenta aquesta temporada millor aspecte de públic assistent.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

carà les coses. Va ser en una d'aquestes assemblees on es va demanar públicament la dimissió de l'actual president. Va seguir tot un rosari de comentaris i, finalment, dimitiren 7 dels 11 membres de la junta directiva. El president va optar per substituir-los per altres socis. Com acabarà, és la pregunta de moda.

D'altra banda, s'està a l'espera de poder ocupar el nou edifici destinat a aquesta associació, situat a la cantonada dels carrers Terral-Formentera.

NOTÍCIES BREUS

-Dos nous carrers tenim a s'Arenal, segons un acord municipal: carrer de l'Alegria i carrer de l'Espalador.

-El creuer dels carrers Marbella-Garza és el més perillós del terme de Ciutat, segons es desprèn dels accidents ocorreguts aquest any 1993.

-Continuen les obres d'embelliment de la primera línia a la part de s'Arenal-Ciutat. Un per un, es van esbucant els balnearis els quals són substituït per un diferent model, que de bon gust, en té poc.

-Favorables comentaris han merescut la possible ubicació d'un Parc d'innovació tecnològica que estaria situat confrontant el nou Polígon industrial de Son Noguera.

-La tortada de noces més grossa i artística mai no vista per aquest informador va ser al dinar del casament de Cati Gómez i Llorenç Balleser. El dinar, a Aquacity. Enhora bona a la parella!

-Pere Canals ha tornat rebre ofertes per ser el president del UD Arenal (futbol), però diu que res de res. Continuarà Miquel Moll la propera temporada?

-Subvenció de sis-centes mil pta. per part de l'Ajuntament de Llucmajor per a la parròquia de la Lactància.

-Ketti Isern, actual presidenta de l'Associació de joves empresaris de Balears imposà la insígnia d'or d'aquesta entitat al jove Tomeu Sbert, el qual, ocupà anteriorment aquesta presidència.

-Com cada any, es prepara un nodrit programa d'actes religiosos amb motiu de Nadal, Cap d'Any i Reis.

-Al darrer partit jugat al pintoresc camp de son Verí, la U.D. Arenal va empatar (0-0) davant el Calvià. Quique Ogazón alineà Gual, Vela, Toni, Ruiz, Serra, Manresa, Sancho (Almansa), Aljama II, Isidro, Sati i Oscar.

-Els equips de bàsquet arenalers compta la majoria de partits jugats

com a victòries. També es disputà el V Trofeu Viatges s'Arenal, al màxim encistellador.

-Devers quatre-centes persones es varen reunir en un sopar, pertanyents o simpatitzants del PP en un restaurant de s'Arenal, amb l'assistència del President Cañellas.

-I fins dins una mesada, estimats amics i amigues. Bon nadal i millor Any Nou per a tothom!

Vive lo bueno que lleva dentro.

Radio cassette con frontal extraíble de serie.

Mira el Renault 19 Driver. Está en las diferencias de una serie muy especial. Disfruta de sus 80 CV. gasolina. Para que vivas toda su potencia. Pero no te conformes. Te espera la gran sorpresa de su radiocassette Philips con frontal extraíble y código de seguridad. Y además, su nueva tapicería exclusiva. Todos ellos los encontrarás también en el Renault 19 Driver Diesel. Y si lo deseas, tienes en opción dirección asistida (sólo en versión Diesel) e aire acondicionado. Disfruta de lo Nuevo Renault 19 Driver. Vive todo lo bueno que lleva dentro.

SERIE ESPECIAL

Renault 19 DRIVER

¿Qué culpa tienes tû de que te guste lo bueno?

Driver 1.4, 3p. 80 CV. GASOLINA

BONES FESTES

Para más información llama al 900 100 500

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels.s 66 01 40 i 66 00

Vuitanta anys de cinema a Llucmajor

Devers 58 pessetes es varen recaptar a la primera projecció del Cinema Recreatiu

Francesc Verdera

A principis del passat mes de novembre el Cinema Recreatiu va celebrar el vuitanta aniversari de la inauguració. Entre els finals de 1912 i principis del 13 l'invent dels germans Lumière arribava prop de la plaça d'Espanya de la nostra ciutat, al teatre del carrer de Sa Fira. Es reformaven els locals, es construïa l'amfiteatre conegut amb el nom popular de "galliner" i s'instal·lava el primer projector de cinema, adquirit dia 31 de març a Francesc Vidal i Josep Marroig per la quantitat de sis-centes pta.

La família Thomàs, propietària del teatre adaptava el local a la nova moda dels espectacles: balls, comèdies, sarsueles, concerts i vetllades de glosadors que es veïeren superades per l'encís de les fotografies animades que desfilaven per la pantalla.

Devers el 1877, Gabriel Thomàs va construir un teatre i el seu únic fill, Bernat Thomàs continuava l'empresa familiar i va oferir les primeres sessions de cinema mut la funció inicial de les quals va recaptar devers 58 pessetes. La primera màquina (amb un arc de carbur i després

El Recreatiu s'omplia de gom a bom: fins i tot el galliner (Foto Quintín)

d'oxigen) va ser substituïda per un equip sonor, adquirit a terminis per dues mil tres-centes pta.

Amb motiu del vuitanta aniversari de l'arribada del cinema al Recreatiu (com a tatre ja havia complert el segle el 1977) és un bon moment per recordar aquells documentals: "a buen gato, mejor ratón", "La violinista Lucía", o el famosíssim "La Rússia

pintoresca" ("Moscou de dia, Moscou de nit", deia en veu alta el comentarista i algú del públic va contestar: "i a noltros mos cou una altra cosa de tant de seure en aquests bancs tan rostits").

Vuitanta anys suposen una important història d'estrenes, èxits de públic i de personatges. També cal recordar "Sombrero de copa", "Volando a Río" sense oblidar els "Nodos" amb la informació d'actualitat i que no faltaven en temps de la Dictadura.

Més endavant, cap al 1965 el teatre llucmajorer va tancar les portes per permetre l'entrada a picapedrers que, durant tres anys de feina, procedien a la remodelació total dels locals per donar vida al projecte de Tomàs Thomàs, nét segon del fundador de la saga familiar.

Dia 28 de desembre de 1968 el teatre tornava obrir les portes, amb capacitat per a nou-cents espectadors i dotat d'un equip de projecció de Western Elèctric de sistema Toddaro de 70 mm. amb so magnètic i estereofònic (el primer que es va instal·lar a una població forana de Mallorca). D'aleshores ençà el Teatre Recreatiu,

Les cartelleres, com sempre, a la façana del Bar Colau.

El públic assistent als Jocs Florals celebrats el 29 de setembre de 1969 al Teatre Recreatiu amb motiu del I Centenari del naixement de Maria A. Salvà (Foto Planas).

Actualment els joves també acudeixen a les sessions del Recreatiu (Foto: B. Thomàs).

ara com a únic cinema supervivent a Lluçmajor, ha estat i és present i té paper de protagonista a la vida cultural de Lluçmajor.

FIRES I FESTES, UN DOCUMENTAL LOCAL

Hem de destacar una producció que hom podria qualificar de "pròpia" "Fires i Festes de Lluçmajor", filmada per un anònim el 1926 per encàrrec de la família Thomàs. Justament Biel Thomàs, actual responsable de l'empresa, acaba d'editar un vídeo amb la versió íntegra d'aquesta pel·lícula.

La versió original es troba impressionada sobre nitrats de cel·lulosa (material molt delicat i inflamable) i consta de devers cent metres de cinta amb una durada de deu minuts. Constitueix, sense cap dubte, un document de l'ambient festiu que presidia les celebracions importants de Lluçmajor i també recull una sèrie de personatges de la vida llucmajorera de fa seixanta anys.

Joaquín Rabasco:

"Els d'ASI ens caracteritzam per una total independència política i partidista"

Com dèiem el mes passat, al moment de tancar l'edició de la revista es va confirmar la notícia que el Sr. Rabasco havia retirat la dimissió com a responsable d'Urbanisme, pel fet que el batle Gaspar Oliver havia acceptat el pacte de govern presentat per l'ASI i havia reconegut que el pacte anterior era feble, i que hi havia hagut un conflicte de competències, perquè no s'havien delimitat bé

les funcions de cadascú.

Hem cregut oportú per tractar, d'aquests i d'altres temes, d'entrevistar el tres portaveus dels grups amb representació a l'Ajuntament, però el batle no ens ha concedit l'entrevista i ens ha remès al que va expressar a la roda de premsa.

-Quines són les noves atribucions com a President de la Comissió d'Urbanisme Sr. Rabasco?

-Les atribucions que m'han conferit no són noves, són les mateixes que en un principi havia de dirigir com a responsable i que fins ara, si bé ostentava el càrrec de President de la Comissió, també és cert que no se m'informava de moltes altres que eren competència de l'esmentada Comissió.

EREN CERTS ELS RUMORS DE PACTAR UNA MOCIÓ DE CENSURA

-Eren certs els rumors d'un possible pacte PSOE-ASI?

-Sí, eren certs. I no me n'amag de dir-ho. Uns senyors que tots coneixem i que a mí me consta que són dirigents i responsables del PSOE de Lluçmajor, ens proposaren a l'Agrupació Social Independent, la possibilitat de pactar una moció de censura. Nosaltres vàrem consensuar aquesta petició amb el Comité Local i Federal d'ASI i després de les votacions pertinents, els vam presentar les nostres exigències per donar suport a l'esmentada moció. Posteriorment se'ns va comunicar que la directiva del PSOE, després d'haver-se reunit en diverses ocasions, havia acordat de no presentar cap moció de censura contra el batle, per entendre que s'havia de mantenir la promesa de Joan Monserrat quan deia a la campanya electoral que "Amb ASI no pactarem mai una go-

vernabilitat". A partir d'aquí es perden els contactes.

Nosaltres entenem que els responsables del PSOE a Lluçmajor i s'Arenal, no podran dir mai més que "els vots d'ASI han servit perquè governin les dretes al nostre municipi". Crec que està clar i a més consider que sobre aquest tema hauran de callar per a sempre.

-En què consistien les intromissions del batle a la seva àrea?

-El Senyor batle com a tal pot intervenir en tot allò que ell considera convenient. Per això no consider encertada la paraula intromissió. Una

altra cosa és que faci seva una tasca que correspon a les Comissions Informatives, i pitjor encara, si aquestes comissions o el seu president no tenen coneixement d'aquests fets. Així ha passat en diverses ocasions i de moment no pens dir en què consistien.

-Es tomaren els edificis destinats a la Creu Roja i al Balneari de la Platja de s'Arenal?

-Pareix que sí. Recordareu que tant el PP com el PSOE acordaren, amb el vot en contra d'ASI, de tomar la Creu Roja i el balneari. Els motius de l'acord foren, segons pareix, el fet de no voler enfrontar un possible plet contra la Demarcació de Costes.

A l'expedient que hi ha a l'Ajuntament es pot comprovar que existeix una autorització provisional per part de Costes, de realitzar aquestes construccions. Posteriorment i amb el canvi de Direcció -Aguiló per Garau- es va anular aquesta aprovació perquè al Sr. Aguiló se li va demanar per part del PSOE de Lluçmajor que intervingués contundentment perquè el projecte reformat de la primera línia no es dugués a terme. I així ha succeït. Per tant, creim que tot això ho hem d'agrair als grans i eloqüents dirigents del PSOE, amb en Joan Monserrat al front.

NO TENIM RES FIRMAT

-Valorau positivament el nou pacte PP-ASI i en conseqüència la retirada de la seva dimissió com a responsable d'Urbanisme?

-De moment no tenim res firmat. Els dos grups, PP i ASI, hem entès que pel bé del poble i la governabilitat de l'Ajuntament no s'ha de governar en minoria. No obstant això vull manifestar que dins ASI ens caracteritzam per una total independència política i partidista, i no donarem suport a res que vagi en contra dels drets fonamentals de les persones que viuen al nostre municipi; per tant això del pacte jo ho posaria entre cometes.

Respecte a la proposta i retirada de la meua dimissió, va ser com a conseqüència d'un acord pres dins el partit d'ASI. Nosaltres estam disposats a deixar tots els càrrecs a l'Ajuntament si les coses segueixen com han seguit fins ara. No obstant això, jo promet que si durant aquests dos darrers anys succeeixen irregularitats a l'Ajuntament, les traurem a llum i les denunciarem.

Dins ASI estam cansats que ens atribueixin i ens critiquin actes o coses de les quals no en tenim coneixement. Això no succeirà més; ho promet. Vull dir que això no succeirà pel que fa a nosaltres, perquè l'opinió dels que escriuen a revistes o periòdics no hi haurà qui ho impedisqui.

-Vol manifestar alguna altra cosa?

-Vull parlar de la situació admi-

nistrativa en què es troba el restaurant "Es Pins" d'Aquacity i de la benzinera que es vol construir a l'aparcament de l'esmentat parc.

El restaurant d'Aquacity funciona des de fa uns quants anys de forma totalment il·legal: no té permís d'obres i està construït, no té permís d'activitat i funciona. El seu interès social mai no ha passat per la Comissió d'Urbanisme i incomprensiblement, l'expedient es va informar favorablement davant la Comissió Insular d'Urbanisme per part del batle accidental el dia 3 de juliol de 1992, sense que jo, com a president d'Urbanisme, en tengués el més mínim coneixement, però no obstant això, i com que recentment he tenguut conei-

xement d'aquest fet, ja vos informaré més endavant.

Respecte a la benzinera, he de dir que el nostre grup d'ASI va votar en contra d'aquest projecte, per entendre que no s'ha de posar una benzinera a un aparcament destinat a vehicles i molt pitjor quan aquesta benzinera està a cent metres d'un lloc ple de persones amb banyador. Sobre aquest tema en podria parlar una bona estona, però de moment crec que hem de tallar l'entrevista i desitjar a tots els lectors i al poble en general un Bon Nadal i un pròsper Any Nou. Molts d'any.

Coloma Julià
Fotos: C. Julià

Per reviure els bons moments:

**Reportatges
MIGJORN**

FOTOGRAFIA 66 18 35 VIDEO

CARRER D'ES CONVENT, 103 - LLUCMAJOR

**bonnin
Sanso**

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

Joan Monserrat:

sempre hi ha hagut pacte

-Quina valoració us mereixen els fets del Sr. Rabasco?

-En el passat número de la Revista, ja vàrem manifestar el que pensàvem de la suposada ruptura entre el Partit Popular i el Sr. Rabasco. Els fets posteriors, que han esdevingut ens han donat la raó i no han estat més que una simple cortina de fum per omplir algunes pàgines dels diaris i per demostrar-nos a tots la manca de convenciment que hi havia darrera la decisió del Sr. Rabasco. Nosaltres pensam que quan es pren una decisió tan important s'ha d'estar plenament convençut i s'ha de prendre amb totes les conseqüències, de no ésser així tot queda amb una simple "fantasmada".

Per part nostra no volem fer-ne més comentaris i que siguin els ciutadans els que ho jutgin i els que ho intentin comprendre, ja que al cap i la fi són els qui posen i poden llevar els governants.

-Va existir, realment, la possibilitat d'una entesa entre el PSOE i ASI?

-Aquesta pregunta ens sorprèn un

poc, ja que està contestada d'abans de les eleccions. Ja vaig dir a damunt plaça que mai no pactaria amb ASI mentre hi hagués el Sr. Rabasco. És una qüestió de dignitat personal i de dignitat del nostre Partit, ja que el Sr. Rabasco me va acusar personalment a mi i a la meua dona d'haver anat a París amb doblers d'una altra persona i va atacar contínuament a tots els que formam el Partit Socialista. Per a nosaltres és molt més important mantenir la nostra paraula que no arribar a l'alcaldia oblidant aquestes acusacions indignes.

Des del primer moment ja vaig manifestar al batle que governàs amb tranquil·litat ja que mai, però mai, no posaria una moció de censura amb ASI. Me consider un home de paraula i la mantendré fins al final.

MAI NO ENS AMAGÀREM DARRERA UN GOVERN ANTERIOR

-A partir d'aquest nou pacte PP-ASI, com serà la vostra actuació des de l'oposició?

-Per a nosaltres la pregunta no és correcta, ja que creim que ha de dir la continuació del pacte PP-ASI. Feta aquesta matisació no cal pensar més que una cosa i és que set i tres són deu i que deu són més que set, per tant mentre ells dos es donin suport poden fer tot el que vulguin.

La nostra feina, consistirà com fins ara a tenir paciència i anar precisant i manifestant totes aquelles coses en les quals no estam d'acord. D'aquesta manera, al manco deixarem constància en les actes de l'Ajuntament de les nostres postures. Amb un govern com el que tenim on els mitjans de comunicació no han detectat encara l'endeutament, el pressupost mal fet i el llenguatge del batle cap a l'oposició del tot improcedent, poca cosa més podem fer cap el poble.

El més trist de tot és que d'aquest endeutament de 1.200 milions en dos anys que representa un endeutament de 50 milions mensuals, fet en contra de la decisió dels tècnics de l'Ajuntament, no en podem treure cap clàrícia. No sabem ni cap on se'n van, ni com es tornaran els doblers. L'única resposta ha estat sempre i suposam que ho seguirà éssent, que nosaltres en som els responsables. De seguir així passaran els quatre anys i tot el que haurà fet l'Ajuntament és lamentar-se de la nostra tasca municipal, una estratègia molt original típica del senyor Cañellas que sempre que té problemes cerca la culpa pels veïnats.

Nosaltres som conscients que no vàrem fer totes les coses del gust del poble, ja que aquest no ens va donar una majoria per poder governar. Però una cosa és ben certa, sempre vàrem ésser respectuosos amb l'oposició, oberts al diàleg sobretot mai no vàrem amagar-nos darrera el govern que ens havia precedit.

C. Font
Foto: C. Julià.

Com veis aquest nou pacte PP-ASI?

Francisco Ferré
Regidor d'ASI

- No hi ha cap pacte firmat. Hi ha un acord, simplement. La nostra situació anterior era que no es podia mantenir més temps i ara, amb les competències clarificades, es fa possible la governabilitat en benefici del poble Lluçmajor.

Manuel García Moreno
EU (Esquerra Unida)

- Ja vaig dir a aquesta revista el mes passat, que em semblava una comèdia la dimissió del Sr. Rabasco.

També vaig vaticinar que era un "tour de forces" per tal d'aconseguir un poder efectiu municipal. El pacte entre el PP i ASI no és més que la constatació real i natural de repartir-se els guanys que les influències dels diferents càrrecs comporten; és a dir, que sota la imatge de la "governabilitat municipal" s'amaga la voluntat tàcita de no injerència uns a les àrees de govern dels altres, és a dir, un xec en blanc de totes dues formacions per fer i desfer al seu gust. Es tracta en definitiva d'aplicar a la pràctica un model semicaciquil de fer política municipal. aprofit l'ocasió per denunciar públicament la forma com es

governa aquest Ajuntament. Aquest Consistori, amb un índex d'endeutament de quasi dos mil milions, està a la bancarrota, no per les inversions de cara al futur, no perquè tenguí una política social que acceleri aquest dèficit. És únicament per mala gestió, per aplicar una política laboral d'"amiguisme" sense cap control, tot esperant la contrapartida del vot. És un Consistori que dona l'esquena a la realitat social i econòmica que pateixen els seus ciutadans; s'ha quedat amb les mans aplegades davant la gran crisi econòmica que pateixen els seus agents econòmics i socials, sense iniciatives davant la crisi esmentada; sense política de generar llocs de treball. Amb una visió desenvolupista del progrés que permet qualsevol tipus d'abús en la destrucció dels seus recursos naturals; no té una política clara de sòl municipal. A tot això, hem d'afegir els retalls de participació democràtica ciutadana en eliminar el reglament de participació ciutadana, sense política de normalització lingüística. Assumeixen, perquè ho creuen així, el concepte de democràcia delegada "UNA VEGADA CADA 4 ANYS A VOTAR" i després NOSALTRES ELS ELEGITS a viure de rendes, a fer de la política el "modus vivendi". Si voleu puc enunciar les "rendes polítiques" d'alguns dels nostres capitosts municipals i veure que no faig demagògia.

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

Boutique

cc. Impremta n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Per ideologia i filosofia política aquest pacte és "SUPER NATURAL", encara que no és el que ens mereixem els ciutadans llucmajorers.

Joan Monserrat Mascaró
Portaveu PSOE

En el darrer número d'aquesta revista ja vaig manifestar que no creia que rompessin el seu acord i s'ha confirmat.

Tot va esser una cortina de fum que aprofità el Senyor Rabasco per fer creure que podria destituir el batle amb una moció de censura, fer-li por i fermar més fort les seves competències i exigir-li al Batle alguna cosa més, que supòs sortirà a llum.

Definiria aquest contracte o pacte

com el que fan les empreses quan les obres adjudicades s'allargen; fan una revisió de preus. Així crec que queda definit. Pensem que el dia de la dimissió, a més de despotricar contra el partit socialista, va demanar que no destituïssin els dos regidors seus d'ASI, ja se va veure que confiava retornar i continuar donant suport al PP. L'actuació correcta per part del batle hagués estat dimitir al portaveu d'ASI i els dos regidors que el segueixen. Però al batle nostre li fa massa pro "el color vermell". Un company digué: "Aquesta dimissió ha estat coet femella".

Gaspar Oliver
PP Batle de Llucmajor

Em remet a tot allò que vaig dir a la roda de premsa el mes passat

Jaume Oliver
PSM - Nacionalistes de Mallorca

Ens agradaria saber a què juguen; la política consistorial ha d'ésser quelcom més seriós. No està clar ni el perquè va dimitir ni el perquè es va desdir o va tornar o no va sortir o el varen convèncer o... tot això és imprescindible aclarir-ho, fou una jugada política o de veritat existeixen les diferències? I si és així, com es varen salvar? Quines són les contrapartides? Els ciutadans tenim dret a saber-ho.

De totes maneres no podem estar contents amb la continuació del senyor Rabasco en el seu càrrec, són imprescindibles unes noves orientacions polítiques, unes noves maneres i una altra ètica que segur sorgiran de les properes eleccions.

expert

ELÈCTRICA

Calafat

BONES FESTES

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

-

C/ Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Enguany també!

És ben sabut per quasi tothom l'estat en què es troba la natura en el nostre món, les matèries primes han minvat de manera extraordinària a causa de l'explotació excessiva per part de l'home. Per tant en un període històric com el que vivim s'imposa el RECICLATGE, és a dir, aprofitar gran part dels productes o residus ja utilitzats per l'home, aconseguint així un doble objectiu, ecològic-econòmic, ja que per una part el nivell de residus contaminats disminueix enormement i a més no hem d'emprar noves matèries primes per altra part l'economia surt beneficiada, ja que en la majoria dels casos el RECICLATGE permet que el producte final sigui menys costós.

O sigui, que sens dubte el RECICLATGE és el nou pas endavant que ha de donar l'home si volem conservar la natura-planeta, és l'opció més

conseqüent amb el temps que vivim i les necessitats que aquest comporta.

Rebutjar el RECICLATGE és donar el vist-i-plau a la degradació i contaminació del nostre entorn, a més de convertir l'explotació excessiva que es produeix a les matèries primeres, que si no es redueix aquest planeta acabarà essent totalment improductiu i convertit en un immens abocador.

Per això, **ENGUANY TAMBÉ!**
**VOS VOLEM TORNAR A CONVI-
DAR A LA CAMPANYA DE RECLI-
CA LA TEVA VIDA**, però 2. Si, recordau la gran recollida de paper, roba i vidre que va tenir lloc aquí, a LLUCMAJOR, el dia 9 de GENER de l'any passat. Doncs,enguany la volem repetir i els objectius continuen essent els mateixos:

En primEr lloc, conscienciar a

com més millor sobre el problema dels residus i l'alternativa que ens ofereix el RECICLATGE.

En segon lloc, aconseguir la major quantitat de paper, roba i vidre per tal de poder reciclar-ho tot i així a més de fer-nos un benefici propi donarem feina a DEIXALLES que és una organització dedicada al RECICLATGE i que alhora serveix per donar feina i reinserir laboralment a un grup de persones necessitades que segur que estaran contentes de rebre tot el que recollim, ja que per a ells representa el seu mitjà de vida.

O SIGUI QUE JA HO SABEU!

**DIA 8 DE GENER FAREM LA 2
GRAN RECOLLIDA, PARTICIPAU-
HI, AJUDAU I VOS AJUDAREU**

RECICLA LA TEVA VIDA 2

**RESTAURANT
PIZZERIA**

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzas

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

TANCAT ELS DIMECRES

TANCAT

**del 14 de desembre del 93
al 8 de gener del 94**

**CAMISETES
XANDALLS**

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

LA FINESTRA

Proposta de show televisiu

A hores d'ara, la munió de televisions que ens (des) informen, ens (de) formen i ens (des) entretenen ja deuen preparar el resum de l'any que se'n va i els festivals de varietats i passatemps amb què ens obsequiaran per les festes. Per no perdre l'audiència en benefici dels de fora, moguts pel nostre ferm patriotisme de deçà la Coma Pregona, animam la TV Il·lucmajorera a muntar una programació especial que resumeixi les principals aportacions de l'any que ha fet la vila estesa i madona de la plana amb tot el seu terme dilatat al general funcionament del globus terraqüi.

Per començar, amb intenció de desembafar en un temps d'àpats esplèndits i espessos, no hi seria de demés una antologia de dinars de diverses promocions de quintos, d'un esplet de sopars de companyonia i d'un mostruari (no parlem de modes juràssiques en voga) d'unes quantes reunions de treball institucional celebrades amb els peus sota les estovalles. El ric arxiu de la TV-Ll. ens podrà oferir bones mostres amb les corresponents masticions, deglucions i ingestions produïdes a mesures que passen els plats i es buiden les copes i enmig d'aquell descordament general i aquell relaxament del decòrum que tan habitualment hem visionat per la petita pantalla local.

Capítol apart mereixerà la selecció de coros i danses i balls i músiques que el video actiu i aficadís ha immortalitzat. Hi veurem un tast de vells i velles (altrament dits, tercera edat) que es mouen com un pern de rifa hores abans de passar per la consulta mèdica afectats de les mil i una dolències, xacres i impediments de l'edat. Hi contemplarem també, les parelles de joves que exhibeixen els moviments acadèmics i ritualitzats que han après, a preu fet, en un

curs apressat d'això que ara en mal diuen "ball de saló". En fi, el repertori "nostrat" i "vernacle" podrà comptar amb un estol de néts i nétes aplaudits per la parentela pròpia, però separats perfectament segons quina sigui la facció o tendència dansarina sota la qual cadascú aixopluga les seves arts i els seus aires "mallorquinitzants". Els estols cornetístics i percussionistes podran rematar el número amb un vibrant cercavila pels límits del plató: no cal que el facin a les set del matí d'un diumenge de festa, però procuraran dur la vestimenta amb colors adequats per a un tele-cinco-show.

Amb quatre llaunes i dos fils de ferro en Ramírez podrà fer un símil de la màquina de descobrir veritats i, després d'una bona xerrameca desbarrada d'alguns convidats (fent un voltí per Plaça i per alguns domicilis particulars no serà difícil trobar candidats al xafardeix i a la crítica però sense comprometre's a res pus), podran connectar-hi la mà d'alguns dels més conspicus protagonistes de la vida pública local. Per exemple al batle Oliver li poden demanar: "són tan antipàtics els llucmajorers amb vós com -segons diuen- ho sou vós amb ells, si no hi ha eleccions p'enmig?". Au, que ho aclaresqui l'america!

Després d'un número musical -conjunts, ie-iés, bandes, coros, sonadors, pianistes, ventistes, heavys peluts i en pilota i els dos orgues de Don Mateu (el del Convent i el de la Parròquia)- podrien fer un concurs. Si opten per xifres i lletres, el conduiran el depositari i la normalitzadora de la Casa Gran. Si prefereixen aquell d'endevinar el preu de cada cosa, idò posaran al capdavant un botiguer de fama com na Margalida de can Jordi o en Prohens del Súper. Si els agrada una desfilada de novis

faran davallar el donat de Gràcia i li ajudarà la sastressa del carrer de la Fira.

Cas que hi hagi interès pels enigmes de la història, podran fer preguntes -això sí, entenents per a tot-hom- sobre els volums publicats pel consorsitat oficial i, de passada, podran escatir per devers quin any del nou mileni sortirà la pròxima entrega. La ciència ficció serà representada amb imatges del polígon (pseudo) industrial, el (di) simulador de vols i la febrada de benzineres. Una mena de "Qui sap per on caplleva?" es podria encarregar de seguir la pista molt esborrada de les esquerres locals, sempre a partir d'algunes vagues rastres que puguin haver deixat i del testimoni d'aquells que recordin que algun dia llunyà creuen que les varen veure pel carrer o fent alguna cosa digna de menció i remembrança. Respecte a la presentadora del "telecupón" ja tenim alguns noms pensats, però ara no els direm per guardar la sorpresa i perquè no els fitxin cadenes que pagarien amb milions els bons candidats que per aquí temim.

En fi, posats a cercar un final d'aïres sarsuelers podríem manllevar als manacorins aquell sainet musical d'un pinxo vividor que se'n va anar a fer les Amèriques i que va tornar a ca seva magrelis i pelat, però amb prou vèrbola florida per fer creure que ell era cosa grossa i home important. Parlem del divertit *Ai Quaquín, que has vingut de prim!* És clar que abans de l'emissió, la direcció de TV-Ll. posaria el cartell que diu: "Qual-sevol malpensament que atribueix semblances entre aquest Quaquín de la ficció i cap altre de la realitat no té ni fonament ni asidero per on agafarse".

Quaderns de Fum Major

Veus de vida. Cases que cauen

No podran dir que no hagi plogut, enguany. I una bona falta que feia, no sé si les figueres se'n sortiran. No em ve de nou, que ho posassin, els "pernòstics", per a mi els deuen fer pagesos d'aquests que encara coneixen les entressenyas del temps, aquests sí que l'encerten, més que els de la televisió amb els satèl·lits. Quan jo era jove no n'hi havia de màquines i cotxes com ara, ni forat de l'asomo, i tantmateix també hi estava, a vegades, un parell d'anys sense gosar ploure, com els pescadors de quan vaig estar per Cala Figuera de soldat, que enrevoltàrem Mallorca fent carretera, perquè hi vaig fer set anys de soldat, jo, i en tres tongades, i la tercera, ja havia llogat la casa per casar-nos. I au, cap a Ciutat una altra vegada. Idò els pescadors deien no, i anit no s'ho pagarà el sortir i jo deia mem, si la mar va més plana que una bassa d'oli, i llavors, devers mitja nit, s'alçava un rebombori que hauria arrossegat totes les xarxes...

Havia convertit el diàleg en monòleg molt aviat, amb l'aquiescència consentida dels presents, que es limitaven a emetre, de tant en tant, onomatopeies d'un vague assentiment, expressió més que res de cortesia, de qui fa a saber que segueix el cap de fil, però ha renunciat a un torn de paraula de l'orador no sembla gens predisposat a cedir. Quan li toca pujar a la cadira blanca i el barber l'investeix amb els seus draps,

iniciant el seu maniobrar d'estisora-des i moviments de pinta, el discurs pujarà de grau?

-No, ja pots mirar prim, que has de tallar els cabells d'un nuvi, passat demà feim els cinquanta anys de casats, i se coneix que els al·lots hi anaven molt embullats, d'ençà que férem les de la meua cunyada, fa dos anys. Primer ens casàrem a Sant Honorat i, una horeta més tard, perquè això de casar-te aquí i fer el sopar passades tres hores a l'altra punta de Mallorca em pareix una bona tocada de collons, només haurem de fer davallar i la paella ens esperarà a Randa.

I ens n'han fet de regals, microones i gerros i coses d'aquestes, i quan ens casàrem la primera vegada només alfàbies, i greixoneres, encara que tenim... Qui m'ho havia de dir que em tornaria a casar, setanta-set anys tenc, ja, setanta-set, i amb la mateixa: ara, que ja val més, perquè si me diuen, en arribar el vespre, que he de fer el mateix que fa cinquanta anys... no hem d'anar de berbes, el mateix que fa cinquanta anys...

A vegades, una pausa feixuga interromp momentàniament el discurs (de cinc germans que érem, només en quedam dos...); però aviat un nou tema, que ha introduït amb discreció professional el barber, reclamarà atenció i anàlisi:

-Ja poden dir el que vulguin, els diaris, ben magre ha anat enguany per

s'Arenal, però com que els polítics volem cobrar més impostos, diuen que ha anat bé, mem si la gent s'ho creu i paga, però res, no en gasten ni un i als hotels hi va un guia i diu tants en tenc, i aquell me'n cobra tant i tu que m'ofereixes, i llavors ho han de llevar del menjar, i no es presentador. I no hi ha doblers, ni els polítics no en tenen, quan ens feren el sopar dels vells, que hi havia les darreres eleccions, que només érem cinc matrimonis que fes cinquanta anys, ja ho va dir, el batle, vos ho vaig prometre, i hem comprat una casa a davora el cantó de la Font per fer-vos el local, que no haguïu d'anar caminant fins a la ronda, i quan li demanaren va dir que no havia pagat encara, i és que no en tenen ni ells....

I finalment es pentina cap enrere els cabells blancs i engominats i, molts d'anys, en vida vostra, se'n va tan xalest, braç sonant i orella fumant.

Fets quotidians, personatges que no surten a la màquina de la veritat, ni a la tele-fems, ni als llibres d'història. Com la llarga agonia de la veïnada perduda dins la pròpia vellesa, allunyada ja d'un món que no comprèn ni interpreta més que des dels fragments deteriorats d'una memòria, d'una indefensió infantil exiliada dins una mort de dona vella. Persones reals, concretes, que semblen inexistents als informes economics, al

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Blsbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIA**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

discurs dels professionals de la política. Al seu pensament que s'amaga darrera tecnocràtiques coartades.

Per exemple de la política econòmica i anti-social d'un partit que encara exhibeix -impúdica- la S i la O, de socialista i obrer, quan només exerceix ja de Partido, en els dos sentits de la paraula castellana, i Español, en l'únic sentit del jacobisme. Coherent amb la primera renúncia a qüestionar un model de societat basat en els interessos de les empreses, és a dir, de les empreses en general i de les grans màquines financeres en concret, procedeix ara a desmuntar (en nom dels únics interessos existents per a la seva política, els dels grans empresaris) els guanys d'anys de lluita sindical i obrera. D'un en un i passa a passa, en nom d'una competitivitat que es podria cercar d'altres maneres (ai, les inversions en investigació!), contribuint a agreujar i fer una realitat social de por i crispació, de desesperança i campí qui pugui. Dins aquests fons creix i prospera l'ou de la serp assassina dels feixismes.

I no és que dubti de l'existència de frau, per exemple, al subsidi d'atur (però que ha de fer, un pare de família amb uns ingressos que quasi no li donen per menjar, quant i més per comprar els llibres quan comença el curs de l'ensenyament obligatori i gratuït?). Com no dubt que el que no es tocarà, ni es farà una política orientada a fer-ho innecessari, és l'abocament de fons sobre les bosses

de pobresa subvencionada andaluses (i subvencionada pels qui som solidaris per força i expoli fiscal), perquè allà hi té, el govern del PSOE una mina de vot captiu, captiu de la subvenció de la misèria inactiva.

Em deman quina ha d'ésser la relació del treballador que comprova que el promig d'ingressos declarats a Hisenda pels empresaris -inclosos els milionaris- és inferior a la xifra equivalent corresponent als treballadors. Com s'ha de beure aquest treballador l'eliminació, sense contrapartida, dels seus drets laborals, la modificació de fet del seu contracte, en desfavor seu i sense contraprestació, com ha d'acceptar el fet que el seu lloc de feina, el seu futur, la seva vida, ja no depèn de l'honesta dedicació, de l'esforç diari, sinó d'unes variants que

no comprèn, d'unes músiques celestials o infernals de telediari?

Encara no fa un any ens sol·licitaven el vot argumentant la seva condició d'esquerrans, de progressistes. La ceguesa és no voler entendre que dins les normes del joc econòmic i polític que regeix el món no hi ha futur. Que s'imposa anar construint la via d'una nova manera de viure, solidària amb tot el món, amb el desenvolupament dels països pobres, amb la protecció del medi natural sense el qual no poden viure: una forma de vida menys basada en el consum superflu i tudent, en la desigualtat i l'explotació. És important saber que un treballador asiàtic o sudamericà -i encara queda, propera i malanada. Africa,- cobra una desena part d'un

Han començat les obres per a la nova benzineria a Son Verí, Carretera Llucmajor- S'Arenal (Fotos: C. Julià).

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14
LLUCMAJOR

europèu, i entendre que probablement res no serà igual. Però sense començar a establir i inventar una nova austeritat, una nova vida basada més en la persona que en el consum, més en l'home que en la gran màquina econòmica, no hem fet més que començar. Això, i confiar en que l'home no és una bèstia tan estúpida i miserable com es desprèn dels telenotícies.

No totes les crisis semblen, emperò de trànsit tan difícil i dolorós. Se'n recorda algú d'una que diuen que va haver-n'hi a l'Ajuntament de Lluçmajor fa un mes just? Només es tractava del vell truc de la pseudo-dimissió de l'amenaça fructífera, vists els resultats. De la primera de les hipòtesis que plantejava el mes passat, ignorant encara de com d'aviat s'arreglarien, i que l'amiga Coloma J. hauria de fer carreres per tal d'adequar la portada i, al manco, una pàgina al sobtat repacte ASI-PP, o Oliver-Rabasco, si hem d'ésser precisos i detallats en l'atribució de mèrits i responsabilitats.

I, al capdavant, analitzant el que ells mateixos ens han dit i fet a saber, de què anava, la crisi, la disputa, què volia obtenir Rabasco dimitint (a més de practicar la seva política-espectacle de gestos) i que li va concedir Oliver? Doncs poder, parcel·les de poder. Només estava en qüestió la definició d'algunes fronteres en el repartiment del poder i el pressupost municipal. Només poder. Gens d'ideologia, cap qüestió de programa

tangible, discutible, analitzable, cap proposta de futur, de millores a curt o llarg termini. Només poder, jo fins aquí, tu fins allà. D'això van, així actuen i en aquests termes s'expliquen. És la seva responsabilitat, i la nostra com a col·lectiu de votants. Sobretot la dels qui els voten. La llàstima és que en el futur serà el mateix per a tots. O quasi tots.

De moment, si hem de parlar de política urbanística, una evidència s'imposa: el terme municipal és tot ell un caos, una para-urbanització més o manco legal de casetes en desordre i altres i variades herbes artificials. Provau de sortir cap a S'Aranjassa: fins passat Can Cura la carretera és ja un carrer entre xalets cutres. Provau de sortir cap a S'Arenal per la mortífera pre-autopista de Sa Calobreta: de simulador ruïnós a polígon i nebulosa candidatura a parc telemàtic, a benzineria doble, camp de golf en procés d'urbanització, i xalets a balquena, ens convindrà fer una pel·lícula per tal que els nostres descendents puguin entendre el sentit del terme foravila. Ja ho deia Marx, Grouxo, més llenya que és la guerra!

Veig, al butlletí de l'associació *Música i Joves*, l'amiga Margalida Monserrat parlant de l'Escola de Música de Lluçmajor que dirigeix. Record el passat concert de final de curs a Gràcia. Va ésser per a mi un horabaixa bell i conhortador, i no només per l'ajustada, perfecta, interpretació del trompetista convidat (o era una cor-

neta?, bé, ja em disculpareu la ignorància manifesta).

Si em llevaven la música em sentiria despul·lat, orfe, mutilat. Crec que difondre-la, acostar-la als més joves és una de les tasques més belles i esperançadores que es pot fer al nostre entorn. És donar-los a conèixer una poderosa medicina, un estri humaníssim i màgic, l'art de l'invisible, del que és a l'hora abstracte i concret, un estri que ens permet tocar amb els dits la naturalesa dels déus, i ens reconcilia en el nostre viure humà, exiliat en la temporalitat, en la mort. Com la poesia, com la més excel·lent pintura.

Només puc tenir, per aquells que fan aquesta feina, sentiments de gratitud, voluntat d'encoratjar-los.

I, amb una mica de sort, arribarà el dia que la cultura musical i cívica del nostre poble haurà augmentat, i les ties i els padrins hauran après que és una norma bàsica de respecte mantenir durant tot el concert la mateixa atenció que quan actua el seu nin. No sé si m'explic.

El Premi Salvador Espriu de poesia jove des de fa vuit anys la fundació barcelonina P. Vergès ha esdevingut una prestigiosa manera de donar a conèixer i descobrir joves valors de la nostra poesia; i d'encoratjar-los posant-los a l'abast l'oportunitat de publicar a una col·lecció d'innegable solidesa com són els *Llibres de l'Escorpió* d'Edicions 62 (sempre és difícil, publicar, per molt que es publiqui en català massa mala poesia). L'edició

 TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluç

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

d'enguany l'ha guanyat l'amic -i col·lega a aquestes pàgines- **Sebastià Alzamora** amb el llibre **Rafel**, del qual ja m'havia parlat en termes elogiosos el poeta **Jaume Pomar**. Just ara he començat a llegir-ne la còpia que me n'ha facilitat l'autor. La primera impressió és favorable, he trobat emoció, i "profecia" del present en aquests versos, que em fan confiar molt en el futur com a poeta d'Alzamora.

D'aquí a uns pocs mesos serà al carrer, quan a les alienants televisions que feim possibles i comportam vos proposin una sessió d'història i morbo en relació als joves i la mort sobre l'asfalt, la responsabilitat, la ruta del bacallà, el sexe o qualsevol altre niciesia prefabricada, aturau el receptor i tornau a **Rafel**, el que hi trobeu serà més ver, més profund i més bell -que no vol dir més còmode.

Aquest any darrer he escrit en diverses ocasions sobre l'alarmant si-

tuació de decrepitud i insuficiència de l'edifici de Ses Escoles, el **Col·legi Públic Jaume III**.

Ara fa més d'un mes, l'amenaça d'esfondrament d'una escala torna a donar-me tristament raó -i raons- i a demostrar la urgència d'una iniciativa global de rehabilitació, modernització i ampliació d'unes instal·lacions que són eina imprescindible per a fer el dret constitucional a l'educació dels nostres alguna cosa més que una veritat a mitges, que una entel·lèquia estadística electoralista.

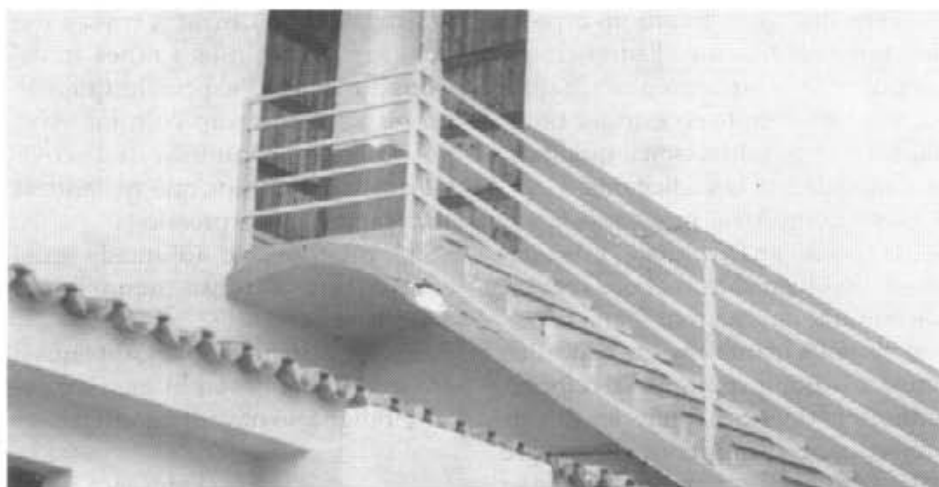
De moment, al pati escolar hi ha missions jugades de si la reparació de l'escala es durà a terme aquest trimestre o l'altre, aquest curs o l'altre. Mentre, a un centre ja insuficient, l'accés a dues aules és impossible. Es, convé que ho recordem, el tercer accident arquitectònic en tres anys. De moment hi ha hagut sort; però i si el quart és l'esbucament d'una aula ple-

na, o si l'escala hagués cedit quan trenta nins la pujaven? Una reparació d'urgència pot arreglar provisionalment la papereta, però no amagarà la realitat de fons: ses escoles necessiten mà de mestre, i a fons, de cap a peus.

També parlava, el curs passat, de l'absurd perill que són les estufes de gas dins les aules: d'explosió, d'intoxicació per una mala combustió, de cremades -la llista d'incidents, per sort encara sense conseqüències, és molt llarga i inclou un conat d'incendi dins una aula d'infants petits. A final de curs, un grup de representants dels pares ens entrevistarem amb el **Delegat del Ministeri, Senyor Crespi**. Ens va prometre una solució transitòria mentre s'estudiava la definitiva i més complexa. Ara que torna a fer fred, ni traces. L'alternativa és pels mestres: passar fred, fent unes classes inútils a uns nins enravenats i tremolosos, o incumplir un acord del Consell Escolar del centre i posar en marxa les bombones de butà, i jugar-s'hi el coll, la integritat dels alumnes i el futur personal i professional si hi ha -desig que no- una desgràcia d'aquestes que, malauradament, quan són possibles acaben passant.

Voldria no haver de creure que l'única sortida possible és enviar els nins a casa seva i -llavors sí, quina cruel i paradoxal constatació- assumir la mobilització dels pares. Però si aquesta és la situació, el meu vot és ben previsible: mal camí passar-lo prest, que més val un bon truí que un mal accident.

Miquel Cardell

Escalera en males condicions al Col·legi Públic Jaume III.

SPORTS
ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

☎ 66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

L'Ajuntament de Lluçmajor i la plaça de Música

Sra. Directora de "Lluçmajor de Pinte en Ample". Li agrairia que em publicàs aquesta carta:

-Dies passats, l'Ajuntament de Lluçmajor va ofertar una plaça de música per als centres escolars del terme de Lluçmajor. Dins el temps reglamentari vaig lliurar el meu Currículum Vitae, per tal de sol·licitar l'esmentada plaça, fent constar tots els títols (som professora d'EGB, títol elemental de música i altres assignatures del grau mitjà), he realitzat a Barcelona, a l'escola de Pedagogia Musical (Mètode Ireneu Segarra) l'especialització de professora de Música a Educació Infantil (ordre de data del 22 d'abril de 1992 del departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, publicada al DOGC, núm. 1590 de data de 6 de maig del 92), a més de tot el bagatge d'experiència al llarg de tants anys, impartint classes de música als diferents centres escolars del terme de Lluçmajor, contractada per l'Àrea d'Educació i Cultura de l'esmentat Ajuntament als col·legis següents:

- C. Públic Rei Jaume II
- C.P. Son Verí de s'Arenal
- Col·legi de St. Bonaventura
- Col·legi Ntra. Sra. de Gràcia
- Col. St. Vicenç de Paul, de s'Arenal
- C.P. St. Bartomeu, de s'Arenal.

He adjuntat també el currículum

i els certificats de la direcció dels diferents centres on vaig impartir ensenyaments musicals.

La sorpresa ha estat grossa quan he demanat al regidor de cultura de l'Ajuntament per la concessió de l'esmentada plaça, i m'ha comunicat l'elecció d'una determinada persona. No conforme, vaig sol·licitar veure el Currículum presentat per la persona ara posseïdora de la plaça, i vaig poder comprovar que el meu supera en molt el d'aquesta persona escollida. I encara, em deman: Quin criteri de valoració segueix l'Ajuntament per elegir (se suposa) el millor currículum entregat? Cap. Em deman també si s'han molestat a llegir els currículums presentats.

Pens que quan tocam un aspecte tan important com és l'educació no es pot triar a dit, sinó que s'hauria de tenir en compte els estudis, títols, cursets, especialitzacions, qualitats, experiència... dels sol·licitants.

Està comprovat que aquesta vegada (potser no la primera) l'Ajuntament de Lluçmajor (o el seu regidor de cultura) no s'ha molestat a conèixer els nous plantejaments educatius musicals que propugna la reforma educativa (LOGSE), quins en són els objectius, continguts musicals que s'han d'ensenyar (metodologia) i quan s'han d'ensenyar (seqüència-

ció), sempre tenint en compte les característiques dels infants.

No s'han molestat, perquè si ho hagués fet, sabria que fins i tot els Conservatoris i Escoles de música, van canviant la manera d'ensenyar aquesta matèria (tradicional) per una nova dimensió de la Música, la Pedagògica, on un dels objectius essencials és l'experiència de viure la música d'una manera joiosa, gaudint de l'art de fer música. Es demana actualment al nin que hi participi activament, que expressi, que crei, que se sensibilitzi del món sonor que l'envolta, que visqui la música en tota la seva dimensió, que compregui el seu llenguatge. L'expressió musical ha de ser un instrument d'apropiació cultural a través del qual arribin als nins i nines tradicions i formes d'expressió que són pròpies del seu grup cultural. Això possibilita que gaudeixi de l'activitat musical al temps que fomenta la seva capacitat d'expressió.

La programació adjuntada en el currículum intenta aconseguir aquests objectius.

És per això que mitjançant aquest escrit vull manifestar el meu malestar i indignació davant aquest fet.

Francesca Salvà

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clientes de les

assegurances

podeu

**obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà
d'obra a les reparacions dels vostres vehicles**

XERRADES DE CAFÈ

El medi físic està en perill

- Tu saps què és l'accessibilitat al medi físic?
- No, això pareixen paraules majors, que no entenc.
- Ni jo.
- Sou uns ignorants. Això vol dir, més o manco, que totes les persones, malaltes o sanes, dretes o coixes, joves o velles, han de poder anar per tot sense obstacles que els ho impedeixin.
- Idò sí que vol dir moltes coses en poques paraules!
- Ho dic perquè dimecres passat, va venir a Lluçmajor un enginyer de camins i va impartir una conferència on va explicar en què consisteix poder anar per tot sense impediments.
- Sobretot si un no té molts de doblers...
- I maldament en tenguí, perquè aquest enginyer després va fer un recorregut per plaça i pels voltants, i va demostrar sobre el terreny la veritat d'aquests impediments.
- I què va trobar?
- De tot, perquè tant pels carrers com a les entrades de les cases, no hi hagué res que estàs bé.
- Com és ara?
- Per exemple, trobaren que a l'entrada dels comerços, la gent que va en cadira de rodes, no poden entrar de cap manera, entre els cotxes indret del portal i les voravies massa altes.
- Natural, les voravies són altes perquè quan plou l'aigua no entri dins les cases.
- I més a Lluçmajor, que els forats del clavegueram són tapats quasi tots.
- També va dir aquest enginyer que les cabines telefòniques i els despatxos no estan preparats per a persones

que han d'anar en cadira de rodes.

-Home! no ho poden canviar tot pensant en les poques persones que han d'anar d'aquesta manera.

-L'enginyer va dir que sí, que això es fa gradualment.

-I aquest senyor no va dir res de les merdades que es troben damunt les voreres, dels cans a lloure que fan les feines, amb el perill de llenegades i dels mals olors, i de l'impacte ambiental com es diu ara?

-Sí, en va parlar, i també va veure la brutor a plaça en dies de mercat, amb fulles de col i altres vegetals, tirats a terra, molt perillós per al medi físic.

-Ara ja començ a entendre la paraula!

-I que no va arribar a la ronda Migjorn?

-No, només va voltar per Plaça...

-Idò seria convenient que hi anàs, perquè veuria la velocitat dels vehicles, que també són un perill per al medi físic...

-De cada vegada m'agrada més la paraula...

-Les persones amb falta de visió i de reflexos, quan travessen la Ronda, estan en perill de mort.

-I això no pot ser...

-No, al manco que esperin en haver acabat el nou cementiri, que serà de milionaris, i pens que estarem d'allò més bé...

Un que escoltava.

HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

RESTAURANT

GRAN VIA

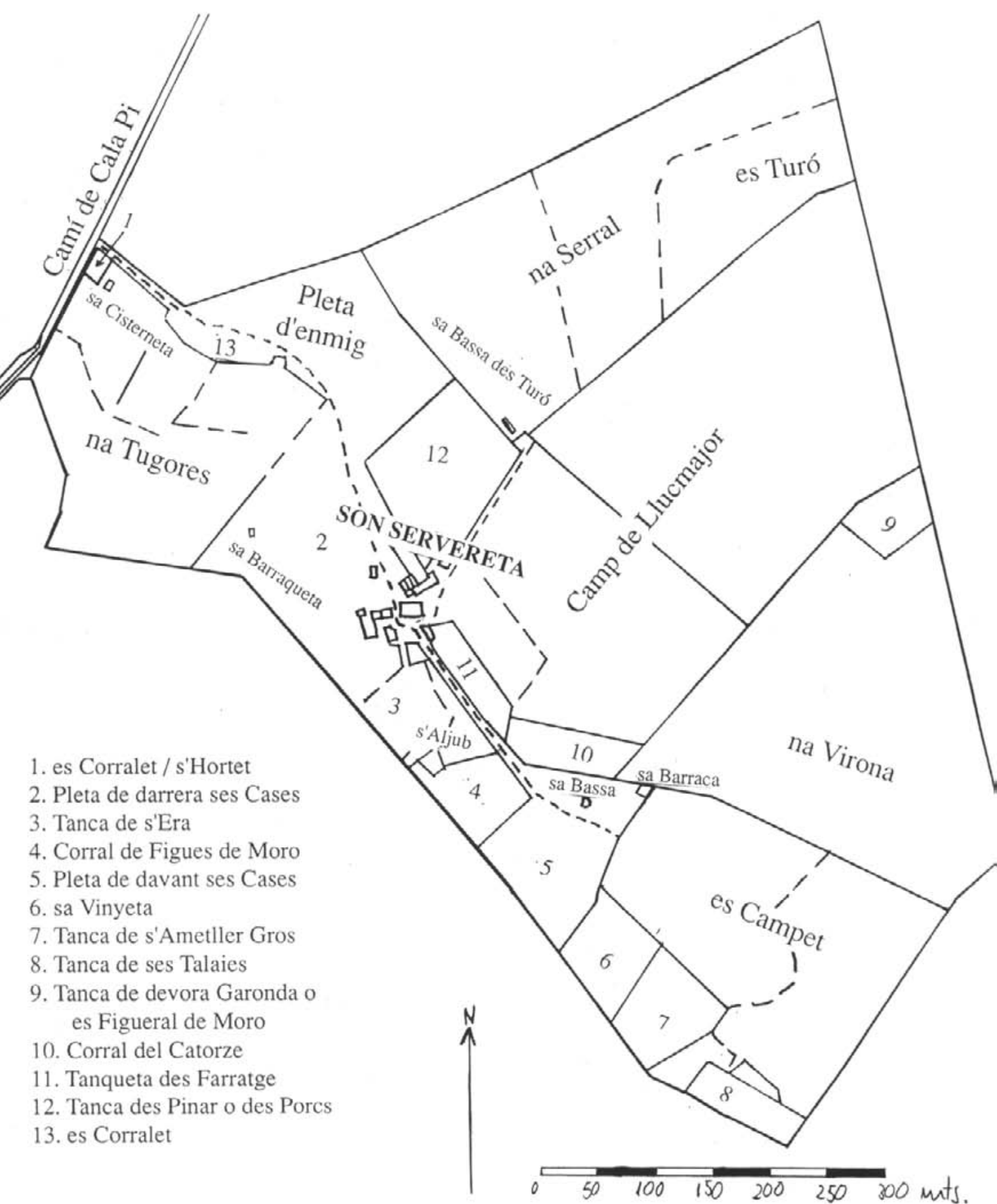
NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...
Obert tots els dies

Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

De noms i de llocs (X)

Son Servereta

Joan Monerrat i Mascaró, nascut a Campos però llucmajorer de cap a peus és, des de l'any 1961, Mestre Nacional, primer va estar destinat a Puebla de Cazalla, i posteriorment a Felanitx, Ciutat i Llucmajor. Ha estat batle del nostre municipi durant quatre anys (1988-1991). Ara bé és un enamorat de la nostra foravila i passa en ella tot el temps que pot.

-Què ens podríeu contar sobre Son Servereta?

-La meua família és a Son Servereta des de l'any 1905. Ho va comprar la padrina de la meua mare, una dona vídua, procedent de Manacor, molt feïnera i molt diligent amb les feines de la terra. N'Antònia Llull Martí, era d'aquelles dones de la qual es pot dir que va morir treballant.

D'ella, passà al meu padrí Miquel Mascaró Llull. El que més li agradà de la finca és que tenia parets perquè així "no hauré de guardar les ovelles a la nit i podré dormir".

-Com són les cases de Son Servereta?

-Tenen una torre de defensa rodona que ja fa molt de temps es va inclinar un poc i quan el meu padrí hi va anar, la va tomar i la va nivellar i amb el meu pare, fa una sèrie d'anys vàrem decidir tornar-la aixecar però el picapedrer es va assustar pensant que cauria tota.

Ara hi hem fet un terrat i, al manco, podem pujar-hi.

Però hi havia una cosa molt més guapa, que era un molí fariner, amb dues porxades a devora. El més curiós és que només una d'elles té arc. Un dia la meua mare em va explicar que el motiu era que abans hi havia una paret, amb un portalet que conduïa a les moles del molí.

-Haureu sentit contar moltes de coses sobre com era la vida pagesa abans?

-Es pot dir que quasi eren autosuficients. Era una lluita constant per

l'aigua: hi ha tres basses, dos aljubs i també dues cisternes a devora les cases, però més modernes, són fetes del meu padrí. El pagès vivia en unes condicions molt modestes. Per fruita menjava figues o figues de moro i la caça era un sistema de sosteniment...

Si subsistien era perquè entre altres coses el treball no valia res, la mà d'obra era barata.

Els missatges vivien en unes condicions molt rudimentàries, dormien a la païssa i, a les finques que en tenien molts, el primer plat sempre eren sopes, amb el que fos: amb faves... amb el que fos, i en temps de faves en menjaven el dematí, el migdia i el vespre.

Al plat de sopes l'acompanyaven amb "pa amb sobrassada" que solia tallar el majoral i amb el formatge fet seu (d'ovella), passava el mateix. La carn era de caça, i de verdures poques.

Quan es rentaven, començaven per la cara, les mans i, després els peus, en acabar l'empraven per regar les plantes de devora les cases. Actualment continua plovent poc i el que hi ha més són pedres. Així i tot, he vist córrer algunes vegades el Torrent de Garonda i fins i tot, s'inundava el Sementer de les Fonts Fresques. Hi ha unes quantes marjades per evitar que l'aigua s'endugui la terra. Ara fa trenta set anys que no ha corregut.

Son Servetera. Fotos: C. Julià.

-Quins cultius es donaven a Son Servereta?

-Alternaven!, pastura, faves, civada, ordi, blat, en un sistema rotatiu perfectament calculat. Tenint cura de la substància que podria tenir la terra després de cada cultiu.

També tenien abelles, bucs. A davall i a darrera hi posaven un fonell, de marès, amb fang perquè s'aguantàs i les abelles poguessin passar.

Hi feien formatge, hi secaven figues (damunt canyissos), fogassetes, a cops (de figues com la bordissot blanca o negra) eixugada al sol, ober-ta, de dues en feien una i la passaven pes forn, es preparaven per a les festes grosses de foravila, Nadal... amb tot el seu ritual.

Teníem una parella de bísties, per a l'arada amb rodes, i una somereta, per anar a collir figues...

Per sembrar arbres, sempre es posaven en els millors clots, aquells que tenien més llivanya els ametlers i els garrovers es sembraven en els pitjors.

Les figues secades servien com a pinso pels animals durant l'hivern.

De totes maneres, en aquell temps plovia una mica més, i quan hi havia temps de sequera, la gent s'anava cap a Alacant, cercant feina.

També hi havia vinya (tenim una tanqueta que es diu sa Vinyeta), que jo ja no l'he vista, però ens vé a dir que s'aferraven a tots els productes de la terra. Sense anar més lluny, per encendre el llum empraven "oli de lletrisca", tenim un racó on hi ha una premsa per fer-lo.

Les coses es feien amb molta de cura. Les fulles de figuera de moro, que donaven als animals, eren abans trossejades per a què no els fessin mal, a l'època de formatjar, es feia amb tot un ritual perquè es venia, es menjava el brossat, però al formatge el venien al tragner que passava cada setmana (el darrer fou en Tomeu "Perico").

-Ens sabríeu dir el perquè dels topònims de Son Servereta?

-Es Camp de Llucmajor, es diu així perquè està encarat cap a Llucmajor, a dins Gardonda també n'hi ha

un amb aquest nom. Na Vivona, és el sementer més bo, on hi ha més terra. Es Sementer de sa Cisterneta, perquè hi ha una cisterna. Es Turó, fa una mica d'alcària. Sa Rota Nova, està envoltat d'una paret nova.

-Per acabar com veis el futur del camp llucmajorer?

-Ho veig molt negre, per moltes raons, no hi ha ningú perquè no treu res, no es fan plantacions noves, els ametlers que hi ha tenen més de cent anys. Costa més fer un xot aquí, que dur-lo de la Península. Les subvencions que rebem són una autèntica almoïna. Avui dia ho tens com a hobby, si tens doblers, els duus allà per passar-hi gust, no per invertir.

Amb els sistemes actuals el camp

no té solució, hauria d'ésser a base d'una intervenció molt forta per part de l'Estat, que subvencionàs o primàs les vendes o alguna mesura d'aquest tipus. Els propietaris ho aniran conservant perquè els vé d'herència, com t'he dit de hobby, però mai com a explotació per a viure-hi.

L'amo en Toni Mir sempre diu: "Amb els doblers fan agricultura però, amb l'agricultura no faràs doblers".

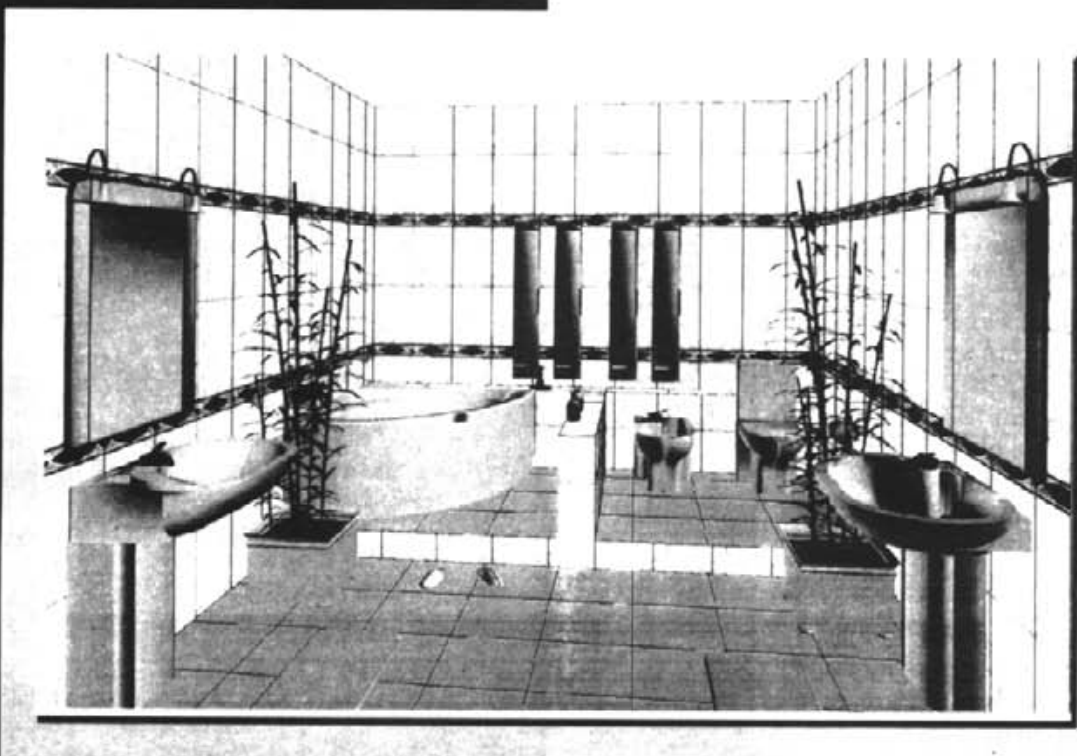
C. Calviño
F. Capellà
A. Ginard
F. Jaume
F. Mut

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Llucmajor)

NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

GABRIEL TORRENS, protagonista actiu d'uns fets de la història

Gabriel Torrens Llompart va néixer a Lluçmajor l'any 1904, al Claustre de Sant Francesc, perquè son pare era Guàrdia Civil i llavors ja es trobava aquí el quarter. És un llucmajorer que ha viscut a fons els fets més transcendents de la nostra Història Contemporània: Fou durant la Guerra Civil, el darrer cap republicà de la Policia Municipal madrilenya, però abans havia estat a Àfrica, tinent de la Legió i posteriorment de la Guàrdia

Civil, i com a tal fou un protagonista important i principal en la Revolució d'Astúries de l'any 1934. Per tot això fou condemnat a tres penes de mort; però ara i a punt de complir els noranta anys, no ha perdut encara l'humor i es dedica a pintar quadres i més quadres i a fer atletisme tots els dematins, prop del seu domicili de Ciutat.

Hem cregut oportú de parlar amb ell i ens ha meravellat la memòria tan poc comuna per a aquesta edat.

-Quina relació teniu amb Lluçmajor?

-Jo vaig néixer a Lluçmajor, al Claustre de Sant Francesc, davant ca meva hi havia l'escola Pública a Ca'n Ripoll i prop d'allà hi havia un dipòsit de sementals. Els meus amics eren en Maties Llompart, els germans Coll de telègrafs, en Mateu Ripoll... en "Tofolet".

Quan tenia tretze anys destinaren el meu pare a Algaida però jo estudiava el Batxillerat lliure i venia a classe a Lluçmajor. Ho feia amb bicicleta, el meu mestre era D. Joan Seguí, un capellà. A Algaida ens hi trobàrem l'any del grip, el 1918, i com que tot el quarter es va posar malalt jo vaig ser l'encarregat d'anar a Lluçmajor a cercar els medicaments.

-La vida al quarter va determinar la seva vocació de militar?

-No necessàriament. També podria haver-me influït l'aspecte imaginatiu que em despertaven els cromos que venien darrera les pastilles de xocolata sobre la Primera Guerra Mundial...

Havia estat un any a Madrid, al Col·legi per a fills de Guàrdies Civils, "Infanta Maria Teresa", però vaig perdre el temps. Només vaig aprofitar per llegir novel·les, i vaig tornar molt delicat de salut a Mallorca. Poc temps després vaig dir a mon pare que volia ser militar i el 1922, quan tenia devuit anys vaig entrar a

Fotos: C. Julià.

l'Acadèmia de Toledo, a Infanteria. Ja havia anat a l'Acadèmia de preparatòria a Palma amb el general Gabriel Riera.

VAIG ANAR VOLUNTARI DE TINENT A LA LEGIÓ

-I de Toledo on va anar a parar?

-Vaig estar un any a Girona, allà hi estava el meu conxo, el Bisbe Llompart i d'allà vaig fer un viatge amb reclutes a Àfrica.

Per influència d'un capità de la Legió destinat a Girona vaig aconseguir, com a tinent d'Infanteria, d'anar quatre anys a la Legió, a la Primera Bandera a Melilla. En aquells moments el cap de tota la Legió era el General Rada.

-Quins fets importants recordau de la Legió?

-Quan va venir la República, la Quinta Bandera es va insubordinar i com que el comandant no podia aturar-ho, m'hi enviaren a mí. Em donaren carta blanca i en dos o tres mesos ho vaig endreçar, les causes eren que no cobraven a temps, no els deixaven jugar gens a cartes, etc. Després m'anomenaren jutge de la Legió, com que la feina burocràtica no m'agradava vaig demanar destí al Batalló Ciclista de Palència, allà agafava les marxas com un esport.

-Què va passar a Astúries?

-De Palència vaig demanar per passar de tinent de la Guàrdia Civil, estava un poc avorrit per la monotonia de la guarnició de Palència. A principis de l'any 1934 m'enviaren a Astúries, de cap de línia a Ujo. La meua línia pertanyia a la Companyia de Sama que comandava el capità Nart, hi havia el tinent Llobera, també mallorquí, de Palma, tenien un cafè a ca seva, als dos els mataven, del tinent Llobera no n'han parlat molt. Quan els miners s'aixecaren contra el Govern, assetjaren el quarter, i en uns moments de confusió, en que jo vaig deixar sortir un guàrdia civil ferit, no sé com, perquè jo havia posat el forrellat, els miners entraren i s'apoderaren del quarter. La resistència hagués estat inútil, ja que el quarter estava a una vessant i amb la dinamita ens podien volar a tots,

pensau que dins el quarter hi havia totes les famílies dels guàrdies, dones, fills, etc.

Quan estava presoner, vaig sentir que tenien assetjat un altre quarter i jo me vaig oferir per fer d'intermediari, la meua postura era totalment humanitària, la meua idea era salvar el màxim possible de vides. El que va passar després és que me donaren culpa de fets que no havia realitzat. Quan els miners veren que la Revolució estava perduda Belarmino Tomàs em va demanar que fes d'interlocutor entre ells i els caps militars. Jo, en aquell temps tenia inquietuds polítiques i socials, fins i tot vaig estar en contacte amb la falange de Palència, un dels seus caps era el

bertat, era poc abans de la revolució. Les ordres que jo tenia era garantir la lliure circulació.

NO ES VA CONFRONTAR L MEVA DECLARACIÓ I LA DELS ALTRES

-Com va esser la rendició?

-Després que jo fes d'intermediari entre el general López Ochoa i els representants dels miners González Peña i Belarmino Tomàs, aquest darrer em va demanar que escapàs amb ells i jo li vaig dir que volia respondre dels meus actes. Record que quan els soldats entraven era com si anassin a caçar rates, digueren que un camió que havia explotat ple de soldats

capità del meu Batalló, nomia Lobo. Una vegada vaig baixar a una mina, a quatre-cents metres, a mesura que baixava els ulls dels miners demostraven estranyesa davant el fet que un tinent de la Guàrdia Civil baixàs allà. Fou quan vaig començar a veure la realitat de com vivien.

També ja me miraven d'una altra manera, perquè quan hi va haver la concentració de la C.E.D.A. a Covadonga, els miners no deixaren passar un cotxe que hi anava i jo amb el meu ordenança, que sempre he cregut que havia obert el forrellat, hi vàrem anar i com que ens dispararen, nosaltres també ho férem i en ferirem un, quan el baixàrem al poble una multitud de dones me va demanar que el deixàs i jo el vaig posar en lli-

després de les converses sobre la rendició era culpa dels miners, jo crec que havia explotat per accident.

Me feren presentar al quarter i allà un oficial ja em volia liquidar, però el tinent coronel Molina ho va impedir, em va presentar al general López Ochoa i aquest me va enviar a la presó d'Oviedo. En el Judici sumariíssim hi va haver la meua declaració i la dels altres, no hi va haver confrontaments. Per aquests fets l'any 1934 me sortiren dues penes de mort, però em conmutaren les penes per la presó. Record que el dia següent que afusellaren el sergent Vázquez, un amic meu advocat em va dir que jo estava indultat. A la presó els meus amics de la Legió i del Batalló Ciclista em visitaren. Jo em vaig emocio-

nar i els vaig assegurar que no havia disparat cap tir contra ells.

-I després de la Revolució d'Astúries?

-Al cap de poc temps vaig passar al Castell de Sant Julià a Cartagena, allà em vaig trobar amb el comandant D. Enrique Pérez Farràs, cap dels Mossos d'Esquadra de la Generalitat i el Tinent de la Guàrdia Civil Fernando Condés Romero que posteriorment assassinaria Calvo Sotelo.

ELS COMUNISTES LLUITAVEN AMB MÉS CONSCIÈNCIA QUE ELS ALTRES

-Tot això va fer que s'afiliàs al Partit Comunista?

-El pensament comunista va ser a partir de l'estança a Astúries. Vaig evolucionar poc a poc i em vaig afiliar al Partit Comunista l'any 1936, perquè els comunistes lluitaven amb més consciència que tots els altres. Els socialistes i anarquistes creien que anar a la guerra era anar a jugar.

-Què va passar quan va esclatar la Guerra Civil?

-De Cartagena vaig anar cap a Granada, eren els primers mesos de la guerra. En el front de Granada estàvem a primera línia, hi vaig anar amb una columna de noranta homes.

Gabriel Torrens, dins el cercle, durant la seva permanència a la I Bandera de la Legió.

Abans que arribassin les forces d'Àfrica hauria estat fàcil prendre Granada. Jo ho hauria intentat si en comptes de manar milicians, hagués dirigit legionaris. He de reconèixer que confiava més en l'esperit legionari que en el dels milicians. Amb els legionaris m'hauria atrevit a intentar alliberar el poeta Federico Garcia Lorca, assassinat pocs dies després.

D'allà vaig anar a València, on teníem el Govern. Vaig dir que no sabia qui era ni on estava destinat. Va ser quan m'enviaren a manar la

Guàrdia Municipal de Madrid. Vaig arribar a ser el Cap de l'Estat Major de la Primera Divisió d'Assalt, i vaig editar i fundar l'any 1937, la revista "El Agente Urbano". En aquest temps jo ja m'havia casat, la meua dona era una "escapada" de Granada.

ELS MEUS AMICS DE LA LEGIÓ EM LLIURAREN DE LA PENA DE MORT

-I quan va perdre la guerra, que

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

va passar?

-Quan els camions passaven amb gent que deia "Viva Franco", els feixistes ja havien anat a ca nostra a cercar-me. La meua dona i jo vàrem passar per Barajas i vérem el darrer avió que sortia amb el Coronel Casado. En Carrillo ja se n'havia anat. La veritat és que jo tenia coratge d'arribar a la frontera però la meua dona no.

En Franco havia fet un cordó als voltants de Madrit, mentrestant la dona d'un Guàrdia d'Assalt em va donar un vestit de soldat, el seu marit ja era pres. Aquella nit arribàrem a peu a La Cabrera, però la meua dona no podia arribar del cansament i per això vaig decidir de presentar-me dient que era de l'Exèrcit Republicà. Me dugueren a la presó de Miraflores i al dia següent a Sant Tomé, cap a Segòvia, allà hi estàrem fins a la festa de la Victoria, en aquest lloc en tragueren molts i els afusellaren. Després vaig passar a Ocaña, on estàrem mesclats militars i soldats. Érem sis mil i només hi havia lloc per a dos mil. Jo dormia damunt una taula de marbre perquè a terra hi havia polls i xinxes...

-Quan un dia digueren per l'alta-veu que tots els militars es presentassin, jo, com que tenia antecedents, vaig preferir no presentar-me, conscient que aquí tenia les lleties assegurades, jo recollia i guardava les peladures de taronja per evitar la manca de vitamines, les assolellava... després m'imitaren molts i també se les menjaven.

Mentrestant el General Julio de la Torre Galan em cercava per tot per-

què sabia que no era mort. Era un amic meu, de l'altre bàndol, i em volia protegir. Al cap d'un any em cridaren i em dugueren a Madrit, al Convent-Missió del Cisne. Allà hi havia tots els militars.

El jutge era un tal Fuentes; jo l'havia conegut i li ho vaig recordar, per això em va dir que declararia el que jo volgués. També declararen a favor meu, el Comandant Saturnino González Badia i una família aristocràtica de Màlaga que havia conegut l'any 1931, en una estança en aquella capital i que va coincidir amb la cremada de convents, Pérez del Pulgar li deien. Quan em llegiren la sentència, en comptes de la pena de mort em donaren trenta anys de presó, gràcies als amics de la Legió... i al final els trenta anys es reduïren a set. Era el 1946 quan vaig sortir.

D'Ocaña vaig passar a Ciudad

Rodrigo, allà ens donaven tres pessetes i t'havies d'enginyar. No hi havia ni cuina, ni menjar, a més era l'època de l'estraperlo. Vaig passar un mes estès damunt un llit, menjant només lletuga, mentres que alguns menjaven egoïstament davant meu. No hi havia solidaritat.

Llavors ens dugueren a un poble de Guadalajara. Allà feia estelles i treia aigua d'un pou, amb un fred que pelava, dues hores diàries, per guanyar alguns doblers.

Primer va sortir un decret que reduïa les penes de trenta anys a dotze anys i llavors en va sortir un altre que indultaven els de dotze. Ja en quedaven pocs dins la presó. Va ser quan vaig escriure a en González Badia, i em va contestar, però va passar un any i jo continuava empresonat. Li vaig tornar a escriure i al cap de vuit dies vaig sortir.

Anàrem a Madrit i al cap de dos dies venguérem a Mallorca, era l'any 1946.

-I després de tot això, què féreu a Mallorca?

-Vaig donar classes d'anglès i francès a una acadèmia del carrer Sant Feliu i a una altra acadèmia d'Inca. També feia traduccions...

Amb uns quants més, tres encara són vius, editàrem "El Mundo Obrero" i el repartíem clandestinament. Organitzàvem el Partit Comunista però un bocamoll ens va delatar i a jo i a un altre ens agafaren. Un bon dia vaig rebre un avís que m'havien de fer el judici al cap de dos dies, per això vaig anar ràpidament a treure doblers i vaig dir a la meua dona que

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

**ESPORTS
LLOMPART**

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/ Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

en quinze dies havia d'haver venut les coses com pogués i que ens reuniérem a França. Jo volia fugir del judici i vaig preferir l'exili.

QUAN VAIG PASSAR LA FRONTERA VAIG RESPIRAR

-Va ser difícil aquest exili a França?

-L'anada va ser un alliberament. Quan vaig passar la frontera vaig respirar. Dins el vaixell cap a Barcelona hi havia un policia (procedent del Partit Socialista) i em va veure, però no va dir res. Només va deixar constància que m'havia vist.

Al cap de quinze dies va venir la meva dona i els dos fills a França, havia aconseguit de vendre les coses... Anàrem a París. Estant en aquesta capital vaig trobar la dona d'un que havia estat milicià meu a Granada. Quan vaig anar a casa seva ell em va conèixer de seguida, havia estat un gerriller i havia arribat a França a peu, atracant bancs fins als Pirineus.

Eren tres els que havien partit, però només se va salvar ell.

Aquest home em va aconsellar que cercàs feina. Em va dir que el Partit no m'ajudaria en res, perquè així li havia passat a ell. El cas és que havíem de deixar l'hotel i per mitjà dels anuncis de feina al diari vaig aconseguir de treballar a la Universitat Lliure d'Europa, feia feines de manteniment i la dona feia de criada. Ens explotaven però era necessari, a més ens allotjàvem allà. Un dia vaig trobar unes cartes on quedaven patents els contactes d'aquella universitat amb els serveis d'espionatge de la C.I.A. La intriga m'ha encaçat tota la vida.

Els meus fills anaven a un col·legi sindical d'esquerres que no ens costava absolutament res. Ens compràrem un pis al centre i els vint-i-set anys que vaig viure a França vaig realitzar diversos treballs: de traductor, de recepcionista a un hotel, també vaig estar amb atur, i vaig treballar com a cambrer i vigilant de la Uni-

versitat de Censier aquell màgic i meravellós "Maig del 68" francès.

Tornàrem a Palma devers el 1973, poc temps abans de la mort d'en Franco. Els meus fills quedaren allà i la meva dona va morir l'any passat, és per això que ara la solitud m'aterra més que les tres penes de mort a les quals vaig ésser condemnat.

Aquest comunista militant col·labora també amb Intermón, Mans Unides, Unicef, "Metges sense fronteres"... perquè ell, per haver-la viscut, pot entendre tota la misèria. I a més a més, prop dels noranta anys, com ja hem vist s'aixeca d'hora cada dematí per fer atletisme, després pinta quadres i de tant en tant surt del seu pis de Palma per contemplar el parc on reneixen els tarongers damunt les cendres de la seva estimada Maria, espargides fa un any.

Celso Calviño
Coloma Julià

SUNFLOWERS
ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Tots els nivells
- * Grups reduïts
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Professorat nadiu titulat
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Classes de repàs d'anglès, llatí, català i espanyol per als estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris

INFORMAU-VOS AL:

C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs.

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

Sebastià Alzamora. Rafel i Salvador Espriu

Probablement la modèstia seria la característica més destacable de Sebastià Alzamora, 21 anys, poeta i estudiant de Filologia Catalana, que tot i havent passat només uns quants dies des que rebé el principal premi de poesia jove de les lletres catalanes, se'ns presenta tal i

com és gairebé sempre; i dic gairebé perquè l'únic que ha canviat és la brillantor dels seus ulls, ara més intensa, en parlar d'aquesta vivència tan fantàstica, per a ell i per a tots els qui el coneixem, que és el fet de guanyar el premi Salvador Espriu amb el seu darrer llibre Rafel.

- Què sents després d'obtenir aquest premi tan important, i sobretot tenint en compte que és el primer que reps?

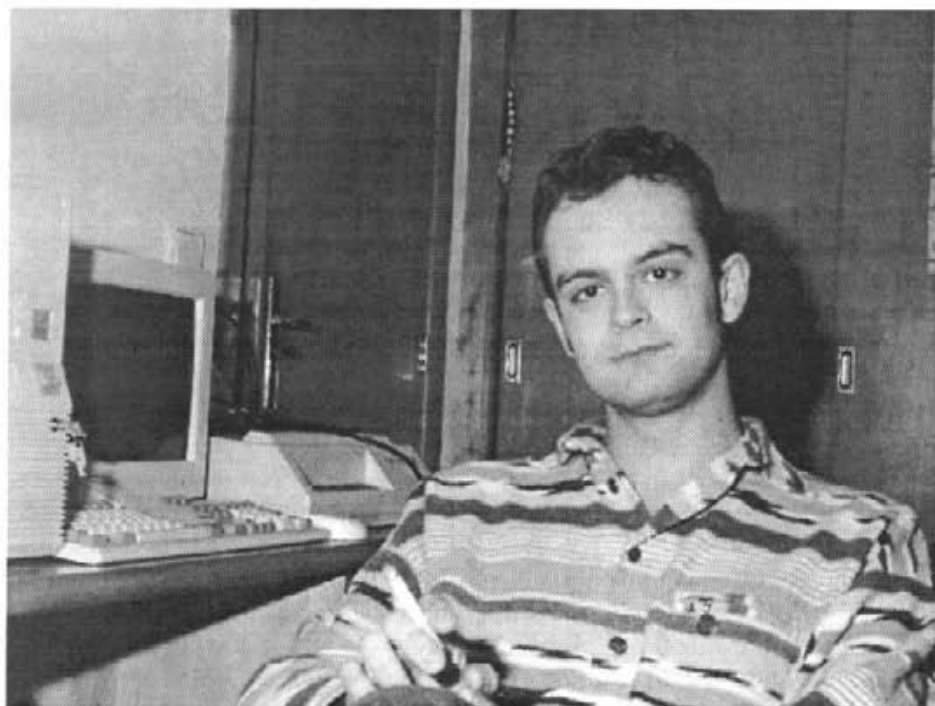
- Es sent una alegria molt grossa; al principi, molts de nervis i després una felicitat gairebé explosiva, més que res pel que el premi implica. Per una part, el reconeixement del jurat, i per l'altra, la seguretat que el teu llibre serà publicat i més cuidat i atès a nivell d'editorial i de recepció per part del públic, d'una manera especial. I el fet que el premi tenguin aquesta importància, no fa més que augmentar l'alegria.

- Fa molt de temps que vas començar a escriure?

- Podríem dir que de manera conscient vaig començar a escriure cap als 15 anys, més o manco. El que sí tenc és un record d'agradar-me i atreure'm bastant la idea d'explicar i narrar una història. Evidentment, vaig començar a escriure d'una manera més desordenada i dispersa que no ara, però l'estil i la tècnica sempre es van perfeccionant amb el temps.

- I per què escriure poesia?, podries haver escrit narrativa o centrar-te en un altre estil literari

- Sí, bé, la poesia vaig començar a escriure-la una mica per la influència que significava el fet de llegir-ne bastanta, narrativa també, però molta poesia. Amb la poesia em sent còmode a l'hora d'escriure i expressar-me, no només em basta sinó que fins i tot puc dir que em sobra. Consider que és el tipus de literatura que permet que el llenguatge sigui duit a límits d'abstracció, plasticitat i estètica que no es permeten en altres registres literaris; les possibilitats de la poesia són moltes i molt extenses, i em queden molts anys per recórrer-les. La prosa també m'agrada, però de mo-

Fotos: Coloma Julià

ment el que més m'interessa de cara al públic és la poesia.

- Tornem a parlar de premis, creus que són representatius de la qualitat i la quantitat de literatura que es fa?

- Crec que la qualitat d'un llibre no es pot mesurar només segons el nombre de premis que aquest llibre té; no hem d'oblidar mai que els jurats són només un grup de persones, evidentment amb un ampli coneixement de la literatura i que et pots fiar del tot d'elles, però en el fons, les seves opinions no són infalibles. Pens que els premis no són un segell de qualitat i que aquesta hauria de ser trobada per cada lector en particular.

De la quantitat, sí que en són significatius. Realment et pots quedar aclaparat quan t'assabentes de la quantitat d'obres que s'arriben a presentar als concursos literaris; al Salvador Espriu, per exemple, s'hi pre-

sentaren 88 obres, i al Ciutat de Palma 76, xifres que parlant de poesia són d'allò més significatives, i ens fa pensar que de literatura en català en tenim per estona, o vaja, almenys a mi m'ho sembla.

- Què et va empènyer a enviar l'obra al certamen?

- Més que res vaig enviar el llibre al concurs sincerament per raons materials. Si ets una persona desconeguda literàriament, saps que et convé guanyar un premi perquè et dona una empenta bastant grossa en la publicació i difusió del teu llibre, en la teva presència pública com a escriptor, i sobretot et simplifica molt l'edició. És clar que les editorials no poden atendre totes les ofertes, i podríem dir que en una part important es regeixen pels premis, i ser guanyador d'algun premi més o menys important sempre et dona una certa prioritat i et pot obrir moltes portes

- És curiós, no ho trobes?, el fet que comencis a escriure només de manera personal i després tenguis la necessitat de publicar-ho o treure-ho a l'exterior

- Sí, és un procés que supòs que el segueix tothom. Qui més qui manco ha començat igual, escriure a l'adolescència per desfegar les frustracions i les penes típiques d'aquesta edat; a més, generalment aquests joves tenen molta empenta a l'hora d'explicar i escriure coses, però no s'hi miren gaire en la manera formal de dir-les. Potser siguin insuficients des d'un punt de vista estètic però tenen tal quantitat d'informació que a vegades pot arribar a semblar-te gaire bé impúdica. Després, a algunes persones no els passa, però aquest és el meu cas, necessites donar una coherència i un estil propis a aquests escrits, i et canses d'escriure per tu mateix, et fa ganes que l'altra gent ho llegeixi; sents la necessitat d'entendre l'escriptura com una forma de comunicació amb els altres.

- Concretament una mica quant a l'obra *Rafel*, si l'haguessim d'explicar en breus paraules, què diríem? que és un plany a partir d'una mort, una esperança a partir d'un plany, o cap de les dues coses?

- Supòs que cap de les dues coses i al mateix temps totes dues a la vegada. El llibre, en certa manera, comença amb un play, amb uns poemes elegíacs que com a tals reflecteixen una mort, però aquesta és una mort jove, que sempre és una mica més impactant; en *Rafel* tenia 17 anys quan va morir. Però després, a partir

Foto: Biel Thomàs

d'aquí, comencen tot un seguit de reflexions sobre altres temes que són bàsicament els que han marcat la meua vida des del moment en què va morir aquest amic. A part d'això, també és un llibre esperançat, és una reflexió sobre la vida, però no ens duu cap a una por sinó cap a una celebració d'aquesta vida, sí, és així, a pesar de fer-se a partir de la recordança d'una mort.

- Destacaries algun dels 10 punts que, a més de la cloenda, formen el llibre?

- No, tots els punts em semblen igual d'importants; en ells parl de l'amor, del descobriment del món, de l'amistat i de totes aquestes coses que

en el fons componen la vida i que no crec que ningú consideri supèrflues. També crec que gràcies a això aquest és un llibre que pot ser llegit per moltes persones, perquè a pesar d'haver estat escrit a partir de la meua experiència personal parla de temps que podríem considerar universals.

- Quant a futur, ja tens algunes idees?

- Sí, tenc la idea del que podrà ser un poemari, però encara es troba en estat embrionari i em falta concretar alguns aspectes a nivell d'estructura; supòs que començaré a escriure tant bon punt ho tenguí tot enllestit, perquè la idea la tenc més o menys bastant clara. A part d'això, estic esperant que l'editorial Columna ens publiqui l'anterior poemari, *Bicefàlia*, escrit a quatre mans entre en Pere Janer i jo; aquest llibre, pel que fa a la meua participació tot i que ja deixa entreveure les idees principals de l'estil en què està escrit *Rafel*, en difereix una mica en altres aspectes.

Parlant amb en Sebastià, el temps se'ns escola d'una manera vertiginosa i ben mirat podíem allargar l'entrevista tant com volguéssim, però ens toca arribar a un final.

Bé, Sebastià només dir-te que esperem que aquest sigui el primer d'una llarga llista de premis que segur que pots aconseguir; sort.

Antònia Font Tous

PERFUMERIA
REGALS
CONFECCIÓ

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (Llucmajor)

FIAT

Servei Oficial

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

BONES FESTES

C/ Hispanitat, 17-19 Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

Gloses i Cançons

Les poesies dels Reis

Des de molt petit tenc dins el cap les paraules soltes d'aquelles salutacions d'aquells ninets/es que feien als Reis d'Orient donant-los la benvinguda al poble en nom de tots els llucmajorers menuts, des del balcó de la Casa de la Vila.

Dic de paraules soltes perquè mai no vaig esser capaç d'entendre un vers complet. Però jo i tots els meus petits companys ja sabíem el que deia en nom nostre aquell nin/nina de torn, ja ho sabíem quan enteníem les paraules "Orient... present... ninetes... juguetes... honor... Llucmajor...; i és clar que sí, allò era la poesia que cada any es dedicava als Reis. Però no..., no era sempre la mateixa, cada any s'en feia una de nova a la qual se li canviava la forma (el fons sempre és el mateix) i se li introduïa una o varies estrofes que eren el comentari d'actualitat que l'autor posava en boca d'un petit innocent rapsoda...; era el comentari simpàtic, divertit o satíric, ressaltant algun fet imporrant dins del poble, caricaturitzant-lo per bé o per mal, però sempre amb molt bona fe i de bon cor, doncs l'autor, sempre desinteressat, no volia sinó agradar amb la seva agudesia.

Realment, fins a la seva mort, Mestre Joan Xamena va ser l'autor d'aquestes poesietes. Al cap d'un parell d'anys, el nostre company Tomeu Sbert va prendre el relleu en tan agradable tasca de compondre per a infants.

En Tomeu ha tengut el sentit i l'agudesia de fer unes poesietes que tenen l'encant i l'innocència dels infants i el toc crític adequat al moment social.

Veiam uns exemples senzills de parts que ens resulten familiars:

Venen a cavalls montats
i són les seves missions
portar molts de camions
de juguetes carregats

Les meves il·lusions

són un "tapete", un "florero"
un "tambor", un "costurero"
o una capça de bombons

A tots nins llucmajorers
no vos venguin en punyetes:
volem moltes de juguetes
i que no costin doblers

Nins i nines pegant bots,
tothom a fer mambelletes,
duen trens, cavalls, cuinetes,
pepes, vaixelles ¡Repilletes!...
Duen juguetes per tots

Ells mos duen bicicletes,
pilotes i ordinadors,
cotxes, motes i tractors,
tota mena de juguetes...

El Rei Moro ens ha explicat
que per ninets i ninetes
han duit moltes de juguetes...
¡Moltes més que l'any passat!

Aquest és el model que jo anomenaria clàssic o pur, emperò hi ha les que anomenàvem abans del comentari sobre fets concrets i que són una miqueta de part històrica del poble; sinó llegiu aquesta de quan enrajolaren l'església:

Oh Reis de noble arribada
Aquí, un bon problema es remou:
deixar es campanar més nou
i l'església enrajolada

I per demanar que no quedi, posats a demanar...

Llucmajor sempre camina
amb desig de progressar
També es camins de Marina,
si ajudau, poder asfaltar.

I de quan posaren els telèfons automàtics...

Perquè enguany ja són aquí,
i diuen els cavallers
amics dels llucmajorers:

"Quin motiu vos fa tenir
tantes síquies pels carrers?
Mirat tot per bon aspecte
diligent i positiu
ja sabem que es poble diu:
"Abans de venir l'estiu,
Tendrem telèfon directe".

De quan establiren s'Estanyol...
(La part de Son Reinés)

I per més cristiana prova
puguin a Deu vertader,
a S'Estanyol, l'any qui ve
adorar a l'església nova

Els Reis a dins Son Reinés
volien comprar un solar
i venals ja no n'hi ha...,
però... n'establiran més.

Com no...! una referència a l'historiador local Bartomeu Font...

Ells saben la gran victòria,
la justa satisfacció,
que representa la història
escrita de Llucmajor

I de quan la crisi del petroli...

A Espanya protegiran,
faran baixar es preu de s'oli,
i de gasoil i petroli
si ens fes falta, ells en duran...

Durant anys hi hagué síquies al nostre poble, pareixia que no s'havien d'acabar mai, el poble n'estava molt molestat...

Tota síquia està tapada,
ja no val es criticar...
sols profit ara hi haurà,
de s'aigo canalitzada.

Més referència al petroli...

I dels Reis, diu sa padrina,
que ells en tot són els primers
i quan necessitem doblers
ja no saben fer res més

que pujar-nos sa benzina.

I després vingueren (amb sa democràcia) ses votacions...

I venen entusiasmat diguent que volen votar, però això no està molt clar, perquè aquí succeirà que ells no estan enpatronats.

Televisaren la Missa des de l'Església Parroquial...

Els Reis amb admiració una cosa han comentada, que ells veren televisada sa Missa de Lluçmajor.

Una referència als impostos...

Però... es nins estam contents i an els Reis donam es vots, perquè els Reis són bons al.lots i no mos posen impostos, com posa s'Ajuntament.

Més referències a l'aigua corrent... (això va dur coa)

Després m'ha dit molt content: (el Reis Moro)

"Cada any això està millor, perquè a la fi, a Lluçmajor, ja va bé s'aigo corrent..."

I Can Mataró sí que en va dur de coa... i rossegall

Els Reis, aquí, a Lluçmajor, no van ells de beneitures... Compraran Can Mataró per fer-hi cinquanta altures!.

I a l'esport, naturalment...

Reis que teeiu tanta manya, dui-mos un goleador perquè així salvem l'Espanya dins Tercera Divisió!.

Ja sé que ho he posat en l'adequat ordre cronològic emperò no puc deixar de posar la ressenya a la residèn-

cia, quan la senyora va fer donació del casal...

Saben que noble senyora, tenint l'amor com a vici i la virtut per penyora, per fins socials, que adora, regala un gran edifici

Per a la nostra documentació, en Tomeu Sbert ha tengut la gentilesa d'enviar-nos per escrit la majoria dels originals, la qual cosa li agraïm molt, ja que per a nosaltres tenen una gran importància, la que els dóna la senzillesa i la paraula oportuna en cada ocasió, que és el cap i a la fi del que ens nodrim nosaltres per confeccionar aquest apartat que ja feia mesos que no sortia, però que, esperam, acaba de començar una nova etapa. Moltes gràcies, Tomeu; continua per molts d'anys!

Guillem Oliver

SYP

VOS DESITJA UNES BONES FESTES DE NADAL I ANY NOU!

No oblideu que tot el mes tenim una oferta especial del dia
Visitau-nos i aprofitau-la!

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA A LLUCMAJOR

C/ Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

De sants, remeis i totes herbes

Ara que tens, estimat lector, la revista a les teves mans, els carrers engalanats amb llums i els mostradors de les botigues ens recorden que com aquell qui diu ja som a Nadal; però malgrat sigui aquesta festa la més important del mes, n'hi ha d'altres dignes de tenir en compte.

Dia 13 és Santa Llúcia, advocada contra les malalties de la vista, i també patrona de les treballadores de l'art de l'agulla; aquest dia comencen els signes del cel, anomenats mesos de Santa Llúcia, pels quals el cel manifesta com serà la temperatura de l'any vinent, des d'avui fins a la vigília de Nadal contenen dotze dies, i el temps que fa cada un d'ells (seguint l'ordre dels dotze mesos) manifesta la climatologia que farà cada mes de l'any següent. Aquestes signes són infalibles i dogmàtics, si fallen, serà perquè hom no els ha sabut interpretar, però no perquè ells hagin mentit.

Ja que tant l'octubre com el novembre han estat molt plujosos, hem d'anar alerta perquè dia 15 de desembre de l'any 1671 a Ciutat feu una gran tempesta d'aigua i calabruix amb pedres com ous de gallina que va fer maig.

Dia 18 és la Mare de Déu de l'Esperança i la tenien per advocada les dones que es trobaven en estat.

També s'anomena l'advocació mariana de l'esperança com a la Mare de Déu de la "O"

Dia 21, Sant Tomàs apòstol, és el dia més curt de l'any i començament de l'hivern, enguany entrarà a les 20 h. i 26 min. d'aquest dia. Si no vos voleu campar malament a l'hora de la mort, heu de fer el desdèjuni de les Tèmpores de Sant Tomàs, perquè quan un es mor, l'ànima ha de passar per dalt d'una serra que hi ha a l'aire, com fa tant mal passar-hi la pobra animeta se posa a cridar:

- "Jo caig, jo caig".

El Bon Jesús li diu

- "Serva't, serva't"

- Amb les tèmpores de Sant Tomàs si ben desdèjunades les has"

La Sibila de la Seu de Ciutat de Mallorca i els àngels que li fan companyia.

Si aquella ànima les ha mal dejunades, cau de bec dins l'infern, sinó, amb un vol ja és dins el Cel.

Convé tenir el betlem fet ja que només manquen quatre dies per esser nadal.

Dia 24, el dissabte de Nadal, (no digueu nit bona perquè és un barbarisme) convé anar a Matines i escoltar la Sibila.

Les primeres notícies d'aquest cant ens remeten a l'any 1575, a la Seu de ciutat. Antigament es cantava a tots els països de parla catalana, però ara només es conserva a Mallorca i a la catedral de l'Alguer de l'illa de Cerdanya.

No oblideu de penjar les característiques "neules" a les làmpares, rams o a qualsevol lloc adient ja que: "Cada cosa al seu temps i a Nadal neules".

Dia 25 és Nadal, festa per estar en família, menjar torrons, i donar els molts d'anys a amics i coneguts.

dia 26 és Sant Esteve, dia de la segona festa, i de la proximitat d'aquest Sant amb Nadal ve l'adagi de tots conegut, per a dir que una cosa ha durat poc es diu que només ha durat de Nadal a Sant Esteve.

Dia 28 és el dia dels sants Innocents i és costum de fer bromes i humorades pintoresques i còmiques i sobretot enganyar a vegades de manera innocent i d'altres amb una certa malícia.

Aquest costum ve que en el còmput antic del calendari l'any acabava dia 26 i els cinc dies que restaven no formaven part de cap mes; durant aquest temps hom es lliurava a la folga i l'alegria i semblava que els valors es capgirassin.

Amb dia 31 ja acabam l'any i qui dia passa any empeny, és la festa de Sant Silvestre i de Santa Coloma:

"El dia de Sant Joan
ses Joanes fan festa
i el dia de Sant Silvestre
ses Colomes també en fan".

Per tant, pensau a donar els molts d'anys als Silvestres i a les Colomes, nosaltres aprofitam aquestes planes per facilitar efusivament a l'ànima mater d'aquesta revists, que tots ja haureu endevinat qui és.

El sen demà és cap d'any, pensau a fer les coses ben fetes ja que "el que fan el dia de cap d'any ho fan tot

l'any". Tal dia té prevista l'arribada al patge de S.S.M.M. els Reis d'Orient per tal de posar la bústia a plaça a fi que nins i grans hi puguin depositar les cartes.

Dia 2, Mare de Déu de la Victòria, és el primer dia feiner de l'any, però enguany duren sort perquè cau en diumenge i no començarem a fer feina fins dia tres.

Dia 5 vespre, desembarquen a Cala Pi o a S'Estanyol, (encara no han confirmat el lloc), ses Majestats els Reis d'Orient, per repartir juguetes a tots els qui han estat bons al.lots. Tal costum ve de quan els reis després d'adorar i admirar l'infant Jesús restaren tan satisfets i gojosos que de retorn a llurs països van repartir entre la gent que trobaren en el curs del llarg camí tot allò que duïen amb un gest d'expansiva alegria, i en record d'aquella joia reial, cada any es reprodueix aquest gest generós.

Dia 6 és la festa de l'adoració dels Reis, la darrera de les celebracions nadalenes i a "festes passades, co-

ques menjades, i tal dia farà un any".

A Llucmajor no fa molts d'anys hi havia el costum de fer la representació teatral de l'Adoració dels Reis, aquesta tradició s'ha perduda, però si voleu veure l'obra encara, la representen a Ciutat.

Pel que fa a les feines de foravila, en aquest temps n'hi ha poques per fer, aixímateix es poden empaltar els ametllers abans que treguin flor; també és bon temps per sembrar aquests arbres. És convenient esmotxar i aprofitar per fer llenya que l'hivern és llarg.

REMEI DEL MES:

Som al desembre. Hem entrat a les festes de la farta que és com si diguéssim la temporada de les indigestions i els empatxos. Resultat dels copiosos menjars d'aquestes dates són les flatulències i els desajustaments d'estómac. Per evitar els empatxos i tonificar l'estómac, no hi ha com deixar bullir per espai de déu minuts

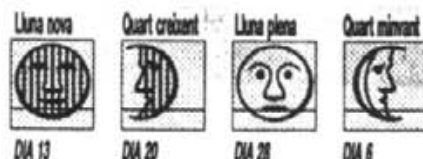
unes quantes fulles de trèvol i prendre aquest aigua en dejú, això repara el ventrell per rebre els menjars indigests i a més excita l'apetit.

PLUVIOMETRIA DEL MES:
64,5 litres

TEMPERATURES DEL MES DE NOVEMBRE:

Màxima: 18,6. Dia 2
Mínima: 6,2 Dia 29
Màxima més baixa: 11,2 dia 21
Mínima més alta: 13,6 dia 3

LLUNES DEL DESEMBRE

Es Jai de Sa Barraqueta

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A.SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

RESTAURANT
PIZZERIA

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzes

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

TANCAT ELS DIMECRES

TANCAT

del 14 de desembre del 93
al 8 de gener del 94

Dimissió de Rabasco? Meméu! Tot estava fermat i ben fermat abans de l'aixecada de cul del màxim responsable d'ASI a la sessió plenària en què li tocava interpretar el paper de víctima i plorar una miqueta davant dels seus incondicionals seguidors.

Només haguérem d'esperar un parell de dies, deixar passar un temps i repicar campanes: les dues formacions, PP i ASI havien arribat a un acord. "Tots hem renunciat a alguna cosa", deia el batle que no va afegir gairebé res més.

Resulta difícil de creure que Rabasco renunciàs a alguna cosa, amb tota seguretat les renunciés degueren ser per als del PP sota l'amenaça de governar en minoria.

I tot continua igual. La incògnita es va aïllar abans dels quinze dies sense cap sorpresa. De cara a la galeria es va negociar un acord i l'ovella perduda va tornar al corral de la majoria municipal. No en mancava d'altra!

Amb el temps tot se sabrà. Com ja ha transcendit que varen existir contractes entre ASI i els socialistes. Rabasco va afirmar a la darrera sessió que qualsevol acord amb el PSOE tenia com a condició evitar l'esbucament de les dependències destinades al centre de la Creu Roja a l'avinguda Miramar de s'Arenal.

Per cert, preniu nota del dia i de la data, en aquesta ocasió l'ex-batle Joan Monserrat no va tenir la culpa que Costes hagi ordenat de tomar les quatre parets inicials del lloc de la Creu Roja i del balneari de la platja de s'Arenal.

La bolla negra de la culpabilitat li va tocar ara al PSM. Rabasco va criticar a Sebastià Serra perquè va exigir la demolició d'aquestes construccions i

per "avantposar els interessos privats d'un parell de veïnats de l'avinguda Miramar i deixar als arenalers sense un lloc de socors d'urgència".

Els responsables municipals no van de bromes pel que fa al polígon industrial. Si en primer lloc es va comptar amb un centre de pilots (ara sembla que els avions volen baixos), ara son Noguera s'esforça a albergar el "Parc tecnològic" que vol instal·lar el govern Balear.

Per aspiracions que no quedi. Però, si els simuladors de vol s'aturen per complet i els savis no arriben per investigar a la solitud de foravila, els carrers i avingudes del polígon quedaran ben solitaris com si fos una urba-

nització-fantasma.

Durant la tardor surten els bolets i els esclata-sangs (més d'un foraviler ja ha tengut estira i amolla amb l'arribada massiva de cercadors que han envaït les finques de la marina), però també ha esclatat la febre de les benzineres que coincideix amb la crisi de la venda d'automòbils.

El terme de Llucmajor ja té quatre estacions de subministrament de carburant, nombre que augmentarà no estarà gaire perquè es construeix una nova benzineria a la carretera de s'Arenal i una altra es podria ubicar en el pàrquing d'Aquacity. Si algú no omple el dipòsit serà perquè no vol. Un cop eclipsat el "boom" dels "xaletets" de foravila, ara arriba el de les benzineres.

Després d'informar-se, la gent prefereix...

Moltes entitats volen la seva nòmina:
faci-la valer. Exigeixi molt,
llegeixi la lletra menuda... i
es quedarà amb la NÒMINA VIVA
DE SA NOSTRA. Perquè SA NOSTRA
ha dotat la NÒMINA VIVA
d'uns avantatges substancials que,
vostè, sens dubte, sabrà valorar.
Segueixi llegint la lletra menuda,
i decideixi's. La seva nòmina val molt:
ingressi-la allà on més la valorin.

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

La seva millor garantia

CD ESPANYA 1ª PREFERENT

Temps més que suficient

Joaquim

Volem dir, en primer lloc, que a partir d'ara els jugadors del CD Espanya es puntuaran entre parèntesis de 0 a 3, segons l'actuació sobre el rectangle i també amb un guió (-) quan el temps que hagin jugat no sigui suficient per a aquesta puntuació, és a dir: (-) sense puntuar, (0) malament, (1) regular, (2) bé (3), molt bé.

Poques variacions des de la darrera informació en aquestes mateixes pàgines del mes passat. El CD Espanya continua de forma bastant irregular en aquest campionat. Joan Llompart té molta tasca per poder formar un onze igual a diumenge i un altre: lesions, expulsions i algunes absències per diversos motius fan que no es pugui confeccionar una alineació base, però aquesta és una circumstància que segurament també la pateixen altres clubs per la qual cosa ens hem de resignar davant aquesta adversitat.

Allò que és ben clar és que l'equip llucmajorer no és el mateix de la temporada passada, al menys, en aquests moments, en què era líder, un privilegi que va ostentar durant moltes jornades fins que va ser rellevat pel Pollença,

Salvà, porter del C.D. Espanya de Llucmajor

ara a III Divisió. Però encara queda molta lliga per fer, fins i tot quan surti aquesta ressenya no hauran arribat a l'equador del campionat per la qual cosa hi ha temps més que suficient per millorar i dir això perquè en aquest campionat de Preferent, si llevam el campió que puja directament, els equips tenen la meta a quedar del segon al setè lloc perquè a més de tenir opció de pujar tenen l'extra de jugar sis partits més, tres fora camp i tres a casa, amb les corresponents bones entrades, encara que això darrer és sempre una teoria.

Creiem sincerament que l'Espanya figurarà en un dels dos grups per lluitar per a l'ascens.

LLOSETENC 1 - ESPANYA 2

Espanya: Salvà (2), Corbalan (1), Jaume (1), Cosme (1), Andreu (1), Magaña (2), S. Martí (1), J. Clar (1), A. Clar (1), Marín (1) i Ferretjans (1).

Canvis: Vicens (0), per S. Martí. Mòjer (-) per J. Clar i Mas (-) per Ferretjans.

Gols: 0-1 m. 62, Magaña. 0-2 min. 74 Magaña i 1-2 m. 79 Vidal.

Comentari: Segona victòria del CD Espanya fora del seu terreny de joc -la primera va ser a Alaró- davant d'un rival millor classifi-

cat i que només havia perdut un partit des de l'inici de la lliga. Els de J. Llompart aquest cop estaren molt bé a la defensa i ten-gueren en Magaña, que sembla que una altra vegada torna a estar en ona, l'home resolutiu i ordenador que fa falta a l'equip.

PORTO CRISTO 2 - ESPANYA 2

Espanya: Salvà (2), Corbalan (2), Jaume (1), Cosme (3), Mas (2), Magaña (2), S. Martí (1), J. Clar (1), A. Clar (2), Marín (1) i Ferretjans.

Canvis: Tomàs (1), per Ferretjans i Mòjer (2), per Corbalan.

Comentari: una primera part per oblidar va ser seguida d'uns 45 minuts on l'emoció i el joc varen ser la nota predominant del partit. S'ha de destacar que els espanyistes tenien el partit pràcticament guanyat però deixaren un poc a lliure al centrecampista Cerdà i aquest, només en cinc minuts, va igualar l'encontre. També cal destacar la tasca defensiva de l'equip visitant que sobretot a la primera part va estar molt centra-

da.

ESPANYA 0 - CONSELL 0

Espanya: Salvà (1), Corbalan (3), Jaume (1), Cosme (2), Andreu (1), Marín (1), S. Martí (1) i Ferretjans (1).

Canvis: Vicens (1), per J. Clar i Bonet (1), per A. Clar.

Comentari: En el m. 7 el davanter visitant va deixar anar una ocasió en la ma-

teixa línia de porteria, però la reacció local a ser immediata i tant Mòjer, en dues ocasions, com Andreu pogueren desnivellar el marcador però es trobaren un gran porter com Moranta, el qual va fer inútils els esforços locals perquè l'esfèric entràs al fons de la xarxa. El partit, malgrat la nul·litat golejadora, va ser bastant bo, l'Espanya va voler i ho va intentar però va topat amb una

gran defensa i, com hem dit, amb un excel·lent porter. La nota negativa va ser la pèssima actuació del col·legiat Martí Llabrés el qual va perjudicar, sobretot, a l'equip local.

MURER 1 - ESPANYA 0

Espanya: Salvà (2), Corbalan (2), Jaume (2), Cosme (2), Andreu (2), S. Martí (2), Mòjer (2), J. Clar (2), Magaña (2), Marín (2) i Vicens (2).

Canvis: Bonet (1), per Magaña

Gols: 1-0 m. 88 Payeras.

Comentari: partit de molta igualtat entre el Murer i l'Espanya en el qual els locals, malgrat de portar la iniciativa en el joc, varen estar 88 minuts per marcar. Els visitants defensaven la porteria amb ordre i encara que varen contratacar amb perill no varen ser capaços d'aconseguir un gol.

CLASSIFICACIÓ

Després de les quatre jornades que hem narrat, quan acaba el mes de novembre, la classificació és aquesta:

REGIONAL PREFERENT

ALARO-MARGARITENSE	3-2
AT. RAFAL-ALCUDIA	1-3
BINISALEM-ANDRATX	4-2
SON ROCA-GENOVA	1-2
CAMPOS-LA UNION	3-2
FELANITX-SANTANYI	2-1
PETRA-ARTA	2-1
SOLEDAD-LLOSETENSE	2-0
MURENSE-ESPAÑA	1-0
PORTOCRISTO-CONSELL	1-7
1. CAMPOS	15 10 2 3 38 17 22 +6
2. Binisalem	15 9 3 3 36 21 21 +3
3. Murense	15 9 3 3 30 17 21 +5
4. Génova	15 8 4 3 26 15 20 +6
5. Felanitx	15 7 5 3 19 12 19 +3
6. Son Roca	15 8 3 4 14 10 19 +3
7. Petra	15 8 2 5 20 16 18 +2
8. Consell	15 5 6 4 25 18 16 +2
9. Llosetense	15 4 8 3 16 12 16 +2
10. Soledad	15 6 3 6 18 15 15 +1
11. La Unión	15 4 7 4 14 14 15 +1
12. Santanyí	15 5 4 6 26 26 14
13. España	15 4 6 5 22 22 14
14. Alaró	15 6 1 8 20 24 13 -3
15. Alcúdia	15 3 6 6 20 24 12 -2
16. Margaritense	15 4 3 8 15 22 11 -3
17. Portocristo	15 4 3 8 20 31 11 -5
18. Andratx	15 3 4 8 13 23 10 -4
19. Artá	15 2 3 10 12 38 7 -7
20. At. Rafal	15 2 2 11 14 41 6 -10

La revista LLUCMAJOR desitja
a tots els lectors Bones Festes i
venturós any 1994

INFANTILS CD ESPANYA

Així és un gust

Joan Quintana

VA PER TU, JJ RIU

Fa alguns anys que tenc ganes de dir-ho, són moltes temporades en què treball de comentarista i la veritat és que estic cansat, molt cansat. Però arriba un dia que alguna cosa, un petit detall, una averiguació, l'esforç d'un home, que et fa oblidar tota la mala llet que portes i t'ajuda a continuar. Aquesta vegada la meua injecció ha estat en Joan Josep Riutort, per als amics, tot simplement, Riu, un home que porta molts anys a l'Espanya, primer com a jugador i ara com a entrenador, i que fa una tasca extraordinària que molts ni tan sols no coneixen. Pentura som dels darrers "bol-scouts" però encara que només sigui per aquests joves jugadors, hem de continuar. No vull oblidar tampoc Pere López, tasca parella a la de Riutort, un jugador que l'Espanya va deixar anar i que ara triomfa com a porter amb el Campos que és, a més, líder a Preferent. Ells dos, Riu i López, per sort del futbol base, són qui estan al front dels infantils del CD Espanya que juga aquesta temporada a II Regional (Grup B), i a més compten amb els delegats Cladera i Carbonells.

Repetesc, així és un gust treballar, i això que he parlat poques vegades amb en Riutort, però dues persones que parlen la mateixa llengua s'entenen. Crec que nosaltres ho hem aconseguit i si no, vegeu la mostra que a continuació us podem oferir, cosa mai feta en aquestes planes esportives en un sol número, del que porten els infantils des de l'inici de la pretemporada, devers el mes d'agost, fins ara, a finals de novembre.

JUGADORS

D. Trujillos, M. Almagro, R. Jiménez, D. Oliver, N. Pons, J. Vega, M. Vidal, M. Mulet, R. Tomàs, F. Berrocal, S. Cladera, B. Puigserver, O. Salinas, A. Escalas, R. Secilla, G. Carbonell, G. Ramos, A. Quetglas i Leandro

RESULTATS DE LA PRETEMPORADA

Espanya 3 - Vilafranca 1 (Ramon

2, David 1)

Espanya 0 - Campos 4

Petra 4 - Espanya 4 (Miquel 3 i Genaro 1)

Espanya 6 - Porciúncula 0 (Ramon 4 i David 2)

PRIMER TRIANGULAR

Espanya 0 - Sant Jordi 0 (classif. Espanya per penals)

Sant Jordi 0 - Collerenc 3

Espanya 3 - Collerenc 0 (Ramon 2 i Miquel)

Vencedor: CD Espanya

SEGON TRIANGULAR

Sant Jordi 0 - Espanya 4 (David 3 i Miquel)

Collerenc 2 - Espanya 1 (David)

Sant Jordi 3 - Collerenc 0

Vencedor: CD Espanya

Espanya 3 - Arenal 4 (Miquel 2 i David)

Sta Maria 0 - Espanya 1 (Miquel)

Cadets Espanya 3 - Infantils Espanya 2 (Miquel i Montse)

Espanya 8 - Consell, 0 (Ramon 3, David 2, Miquel, Montse i Genaro)

Espanya 13 - Afc. Collerenc 0 (David 4, Miquel 3, Ramon 3, Vega, Mateu i Leandro)

Campos 4 - Espanya 2 (Miquel i David)

Golejadors pretemporada: David (15), Ramon (14), Miquel (14), Genaro (2), Vega, Leandro i Mateu.

AMISTOSOS

Un cop iniciada la lliga s'han celebrat dos amistosos, Montuiri - Espanya i Campos - Espanya i ambdós han sortit victoriosos els al·lots de Riu i López.

Montaura 1 - Espanya 11

Espanya: Manolo (R. Tomàs, Salvador (Andreu), Tolo (Vega), Secilla, Genaro, Oscar, Damià, Ramon, Leandro (Mateu), Francisco (David) i Toni (Miquel)

Gols: Miquel 3, Ramon 3, Damià 2 i Leandro

Campos 1 - Espanya 2

Espanya: R. Tomàs (Manolo), Sal-

vador (Andreu), Vega (Francisco), Miquel, Oscar (Tolo), Genaro (Montse), Damià, Secilla, Leandro, Mateu (David) i Toni (Ramon)

Gols: Leandro i David.

CAMPIONAT DE LIGA 1993-94

En el moment de tancar l'edició cinc són els partits jugats en aquesta lliga 1993-94 que tractarem de resumir tot seguit amb la variant que aquesta vegada els jugadors són puntuats (entre parèntesi) de 0 a 3 segons el rendiment en el camp, és a dir 0, malament. 1, regular. 2, bé i 3 molt bé.

Espanya 8 - Algaida 0

Espanya: R. Tomàs (1), Salvador (3), Gori (2), Miquel (1), Oscar (2), Montse (1), Damià (2), Ramon (2), Vega (1), David (2) i Genaro (1)

Canvis: Vega, m. 46 per Secilla. Mateu, m. 55 per Genaro.

Francisco (1), m. 60 per Gori i Manolo (1), m. 60 per Rafel.

Targetes: Grog a Vega.

Gols: Ramon 3, Monse 2, Miquel 2 i David.

COMENTARI: Primera part bastant fluixa, només cal destacar la seguretat a la defensa i en especial la de Salvador. El centre del camp va ser bastant fluix, ni Damià ni Miquel no varen saber aprofitar la superioritat. L'atac va funcionar una mica amb Ramon però David va entrar poc en joc. El principi de la reanudació va ser una mica fluixa, després, poc a poc, l'equip va anar aconseguint el ritme del partit, i hem de destacar la seguretat a la defensa, excepte en alguns moments el joc de Montse. Damià va començar a funcionar en el centre del camp i amb ell també Miquel va començar a posar una mica de força i a pressionar, encara que amb algunes errades en les passes i en el control de l'esfèric. A l'atac, Ramon i David varen començar a crear perill i les oportunitats varen arribar. Hem de destacar, per acabar, el partidàs de Salvador, la solidesa a la defensa d'Oscar així com la bona segona part de David i Damià, el bon treball ofensiu de Ramon i també les bones intencions de Miquel per millorar.

Porto Cristo 3 - Espanya 2

Espanya: Rafel (2), Gori (3), Vega (2), Miquel (2), Oscar (1), Montse (2), Damià (3), Ramon (2), Leandro (3), David (2), i Salvador (1).

1ª Fila: Miquel, Damià, Monse, Leandro, Mateu, Oscar i Andreu. 2ª Fila: Pedro (2on entrenador), Rafel, Gori, Tolo, A. Cladera (Delegat), Vega, Manolo i Riu (1er entrenador). 3ª fila: Ramon, Toni, Francisco, Secilla, Salvador, Genaro i David.

Canvis: Genaro (3), m. 40, per Salvador, Secilla (2), m. 45, per Oscar i Mateu m. 65 per David.

Tarja groga a Miquel, Oscar i Gori.
Gols: Leandro i David.

COMENTARI: La primera part va ser bastant bona, malgrat el gol encaixat per una errada de la defensa. L'equip no se'n anà per avall moralment en cap moment. Fins que va arribar el gol dels de Porto Cristo el partit es va controlar bé per part dels jugadors de Riu i varen crear perill. Varen continuar uns minuts de desconcentració, però de seguida es va tornar a agafar el domini del partit i es tingueren algunes ocasions de gol per empatar. La segona part va ser excel·lent per part visitant que va sortir amb les línies més avançades i pressionant en la davantera en el centre del camp. L'esforç i el joc que els espanyistes varen posar durant els primers quinze minuts va ser tan bo que varen donar la volta a l'encotnre. En els darrers vint minuts -exceptuant els 8 finals- es va fer un gran esforç físic i de molt bon joc i amb una mica de sort haguessin pogut golejar, encara que en els darrers minuts l'àrbitre va complicar l'encontre als visitants. Hem de destacar el bon joc de tot l'equip, però en especial de Damià, Leandro i Gori.

Espanya 9 - Barracar 1

Espanya: Rafel (2), Gori (2), Vega (2), Miquel (3), Oscar (3), Montse (2), Damià (2), Ramon (2), Leandro (3), David (3) i Secilla (2)

Canvis: Manolo (2) m. 35 per Rafel, Salvador (1) m. 46 per Vega, Genaro (2) m. 50 per Secilla, Francisco (1), m. 55 per Ramon i Andreu (1) m. 60 per Gori.

Gols: David 6, Miquel, Leandro i Genaro.

COMENTARI: Primera part molt eficaç en gols perquè va acabar a 6-1, però fluixa en joc. Es tenia molta superioritat tècnica i això es va notar, malgrat en algun moment hom va estar una mica desconcertat a la defensa. Montse va fallar en el gol encaixat ja que no va aïllar a temps, en canvi hi hagué recital de gols al canvi del capità de l'equip, David. En la segona meitat el joc va ser millor, a la defensa i al centre del camp, on Damià va estar molt centrat, en Miquel i Leandro esplèndids en el seu treball, Oscar molt eficaç i David molt bo en el joc ofensiu.

Felanitx 5 - Espanya 4

Espanya: Rafel (1), Gori (1), Vega (1), Miquel (1), Oscar (1), Montse (1), Damià (2), Ramon (2), Leandro (1), David (2) i Secilla (1)

Canvis: Mateu (1) min. 45 per Secilla, Genaro (1) m. 55 per Vega i Salvador, m. 65 per Gori.

Gols: David 2, Leandro i Damià.

COMENTARI: Els visitants varen començar bastant desconcertats a la defensa i centre, cosa que va aprofitar el Felanitx per aconseguir el primer gol. Veient aquest desconcert, Riu va haver de demanar un temps mort per intentar de solucionar la co-

sa, cosa que només es va aconseguir en la defensa, però en el centre, Miquel no acabava de marcar bé el dorsal 9 del quadre local. Malgrat això, el joc ofensiu es desenvolupava bastant bé però tant David, Leandro, Secilla com Miquel li varen donar poc suport a la primera part. El començament de la segona va ser bo, dominant el centre del camp fins que va arribar el 3-2. Després l'equip es va tornar a descomposar en la defensa i centre del camp i amb ràpids contrafacs varen arribar a posar-se amb un 5-2. Però la reacció visitant no es va fer esperar i en els darrers 10 minuts el futbol va ser de bona qualitat fins el punt que es va arribar, gairebé a l'empat del partit.

Porreres 4 - Espanya 4

Espanya: Manolo (1), Salvador (2), Vega (1), Miquel (1), Oscar (1), Genaro (1), Damià (3), Ramon (1), Leandro (1), David (2) i Secilla (2).

Canvis: Montse (1), m. 25 per Genaro, Rafel (2), m. 35 per Manolo i Toni, m. 55 per Oscar.

Gols: David 3 i Leandro

COMENTARI: Desconcertant la primera part del conjunt de Riutort que va ser sorprès, en els primers 20 minuts, pel Porreres que va arribar a col·locar-se amb un 4-1 al marcador. Després, el quadre visitant va reaccionar i va arribar al descans amb un 4-2. A la reanudació els espanyistes es varen centrar més en el joc. Damià va marcar molt bé el número 9 que havia estat l'autor dels 4 gols i l'equip se'n va poder anar més amunt i a falta de 10 minuts l'equip visitant es va col·locar amb empat a quatre gols i fins i tot hagués pogut guanyar el partit. Hem de destacar la tasca de Damià a la segona part i la de Secilla així com la facilitat golejadora de David.

CLASSIFICACIÓ

Deixant apart els partits de la pretemporada i els dos amistosos ja resumits, després de cinc jornades la classificació és aquesta:

1. P. CRISTO	6	5	1	0	37	9	16	+5
2. Can Picafort	6	5	1	0	17	5	16	+5
3. Felanitx	7	5	0	2	36	17	15	+2
4. Montuiri	6	4	2	0	25	9	14	+4
5. Manacor	5	3	0	2	15	5	9	+2
6. Porreres	7	2	2	3	22	29	8	-2
7. Espanya	5	2	1	2	27	13	7	+1
8. Santanyí	6	2	0	4	14	22	6	-
9. La Salle M.	5	1	1	3	8	14	4	-3
10. Barracar	6	0	2	4	7	36	2	-4
11. Algaida	5	0	1	4	6	24	1	-5
12. S'Horta	6	0	1	5	9	40	1	-5

Benjamins C.D. Espanya. Grup Manacor-Sud

Els més golejadors i els menys golejats

57 gols a favor per només 12 en contra és el balanç dels benjamins llucmajorers en el temps que porten de lliga. Un excel·lent balanç que els porta al primer lloc de classificació, empatats a punts amb el Santanyí. Vegem, doncs, un resum dels darrers encontres des de la darrera informació que us vàrem oferir.

E.F. SANTANYÍ, 0
C.D. ESPANYA, 18

Creiem que el resultat ho diu tot i que els comentaris hi són de més. Durant tot l'encontre els Benjamins del C.D. Espanya es pot dir que jugaren tot sols, sense ningú que els impedis de fer ni un sol gol. Al final del partit, fins i tot l'àrbitre, de manera simpàtica, havia perdut el compte de gols aconseguits pels nostres jugadors. No obstant això, nosaltres, que no l'havíem perdut us l'oferim: Rafel Ramos (7 gols), Sebastià Canyelles (4), Biel Joan (2), Rafel Garcias (2), Guillermo (1), Miquel Sánchez (1 p.) i Bartomeu Manresa (1 p.)

SES SALINES, 1
C.D. ESPANYA, 9

Al minut 7 de la primera part Rafel Ramos marca el primer gol. Al m. 22, Llorenç Garí, el segon i al m. 23, el mateix Ramos en una jugada impecable marca un bell gol que serà el 3-0. Al m. 25, un altre cop Ramos aconseguix el quart i al m. 27, el cinquè.

A la segona meitat jugada de S. Canyelles, i ja arriba el 6-0, i pràcticament a continuació, el mateix davanter aconseguix el setè gol espanyista, en una jugada extraordinària, després de ser passada

B. Manresa i R. Ramos, pre-seleccionats (Benjamins C.D. Espanya).

per M.A. Martí.

Un poc després, al m. 18, Ses Salines, en una jugada de córner marca el seu únic gol del partit i gal·rebé al final un altre cop S. Canyelles marca el novè que suposa el resultat definitiu.

C. D. ESPANYA, 5
CAMPOS, 1

Dia 20 de novembre va tenir lloc un dels partits de màxima rivalitat comarcal. Feia alguns dissabtes que el Campos no guanyava i venia a Llucmajor disposat a fer-ho. No obstant això, les coses varen sortir millor als benjamins de Llucmajor, els quals continuaven amb el seu bon joc i bona ratxa golejadora. El començament de l'encontre fou a les 11 hores i al minut 15 de la primera part, una falta xutada pel davanter Ramos és parada per B. Manresa, qui, de cap, marca el primer gol local. El 2-0 vendria al m. 20, també de

cap, per part de Ramos, a una internada creuada de Canyelles i al cap de nou minuts el Campos acurça la diferència marcant el 2-1.

Comença la segona meitat i el davanter, sempre ràpid, S. Canyelles augmenta aquesta diferència amb un gol que suposa el 3-1. El quart gol ve d'una jugada en solitari del mateix Canyelles perseguit infructuosament per dos defenses campaners. Al cap de només dos minuts, una jugada idèntica a l'anterior possibilita el darrer gol de l'encontre, també de part de S. Canyelles

(5-1).

El darrer partit disputat fins al moment va tenir lloc al camp llucmajorer (recordem que era el darrer de la primera volta) contra el veïnat Porreres.

C.D. ESPANYA, 8
PORRERES, 2

Clar domini local durant tot el partit, encara que, segons paraules de l'entrenador, aquests (els locals) no varen jugar de la manera que darrerament ens tenen acostumats, sinó amb més comoditat i menys sacrifici. No obstant això, el resultat torna a ser de golejada: 5 gols de S. Canyelles, 1 de Ramos, 1 de Ll. Garí i 1 de Manresa (p.)

PRESELECCIONATS

El 6 de desembre (dilluns) seran convocats al camp municipal llucmajorer els jugadors benjamins pre-seleccionats per part d'Antoni Vidal. Estam d'enhorabona perquè dos dels nostres benjamins són a la llista: es tracta del davanter Rafel Ramos (un jugador excel·lent i completíssim) i del migcampista Bartomeu Manresa (tècnicament, un dels millors del conjunt).

CLASSIFICACIÓ

1. ESPAÑA	9	7	1	1	57	12	15	+5
2. Santanyí	9	7	1	1	42	15	15	+5
3. Algaida	9	6	0	3	43	21	12	+2
4. S'Horta	9	5	1	3	36	14	11	+1
5. Felanitx	9	4	1	4	39	27	9	-1
6. Olímpic	9	3	2	4	25	17	8	-2
7. Campos	9	4	0	5	20	20	8	
8. Porreres	9	2	3	4	25	27	7	+1
9. Ses Salines	9	2	1	6	29	43	5	-3
10. EF Santanyí	9	0	0	9	4	124	0	-8

Voleibol

L'Associació Club Esportiu s'Arenal-Llucmajor

o el desig d'implantar el volei a la vila

A Llucmajor és de sobres coneguda l'afició que hi ha envers l'esport: futbol, bàsquet, futbollet, tennis... Basta acostar-se qualsevol horabaixa per les instal·lacions del Camp Municipal d'Esports per confirmar tal suposició. Ara bé, dins l'ample ventall de possibilitats que s'ofereixen hi havia, fins ara, un buit. Buit que l'Associació Club Esportiu s'Arenal-Llucmajor té com a objectiu omplir: donar a conèixer el volei i implantar-lo com a un esport més.

La idea de crear aquest Club a Llucmajor sorgeix arrel de la celebració del Campionat de VOLEI PLATJA a s'Arenal, que va tenir lloc el juliol d'enguany, dins el calendari d'activitats de les Festes de Sant Cristòfol. A partir d'aquest campionat, una sèrie de persones interessades varen mantenir converses amb el Batle, Gaspar Oliver, i amb el Regidor de Joventut i Esports, Francisco Ferré, envers la viabilitat de posar en marxa aquesta associació al municipi. Des del primer moment, l'Ajuntament s'ha mostrat interessat ja que és un esport que pot oferir-se com a alternativa a molts de joves, tant al·lots com al·lotes. D'una altra banda, cal destacar la participació i interès posat pels membres de la junta directiva del Club, destacant la tasca de Tomeu Català, Lluís Alvarez i Guillem Calvo.

De moment, el Club compta amb un total de 5 equips, que són els següents:

- 1 equip SENIOR masculí, que juga a 1ª Divisió Nacional;

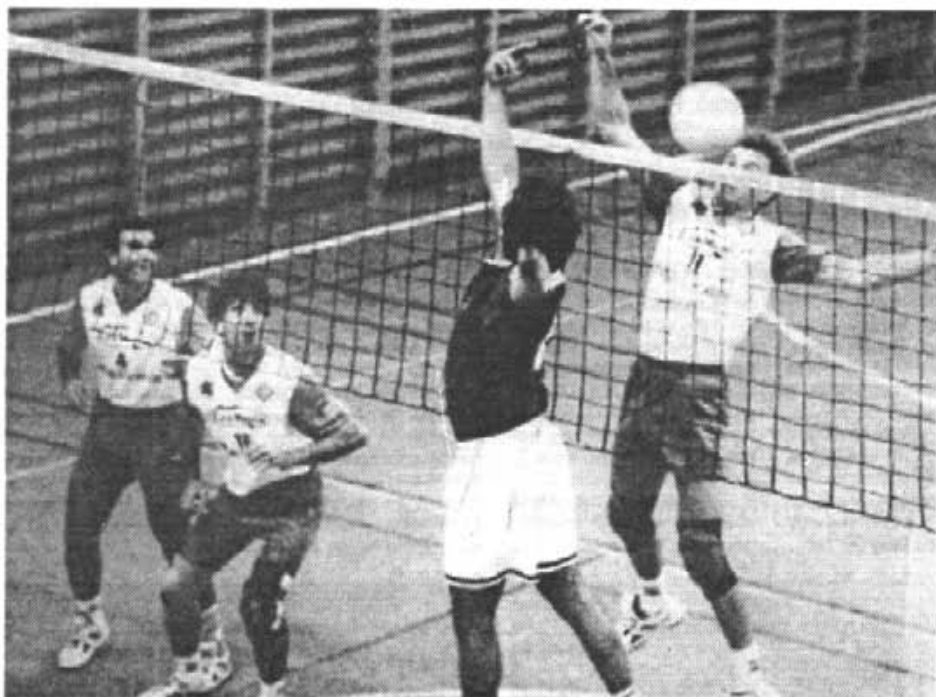
- 1 equip masculí i 1 equip femení de 2ª Divisió.

- 1 equip JUVENIL masculí

- 1 equip JUVENIL femení.

Sense voler llevar mèrits als altres equips, al destacar l'equip SENIOR que està jugant a 1ª Divisió Nacional.

En el moment d'escriure aquestes línies, ja ha acabat la 1ª volta, i l'equip ocupa el primer lloc de la classificació, a dos punts del segon equip. Dia 20 de novembre va tenir lloc el primer partit de la segona volta, contra el C.V. Palma: la victòria de l'equip llucmajorer va ésser clara ja que el resultat fou de 3-0, amb uns

parcials bastant igualats (15-12, 15-7 i 15-11).

Cal dir que aquest equip, en un principi, havia de jugar a 2ª Divisió, ja que el Club era de nova creació, i s'havia de començar des d'aquesta categoria, ara bé, va sortir l'oportunitat de jugar a 1ª a partir d'un conveni amb la UIB, la qual sí que tenia equip en aquesta categoria. Es va signar un acord a partir del qual la UIB cedia els drets de jugar a 1ª a canvi que es mantingués el nom a l'equipatge. A més, així aquesta institució descentralitza un poc el seu camp d'acció de Palma, que per qualche cosa és la Universitat de totes les Balears.

Tenint un equip que juga a 1ª Divisió, amb el desplaçament a la Península que tal fet suposa, és obvi l'interès de l'Ajuntament ja que el nom de s'Arenal-Llucmajor serà conegut a molts indrets.

Per una altra banda, el Club és conscient que per crear afició cal crear "cantera". De moment, quasi bé tots els jugadors són de fora. És per això que s'ha creat l'ESCOLA DE VOLEI, que té com a objectiu fonamental el que ja s'ha assenyalat:

aconseguir la implantació del volei al municipi com a un esport més. L'escola va adreçada a al·lots i al·lotes de 9 a 16 anys, que tinguin interès per conèixer i practicar aquest esport. A partir de l'acceptació entre els joves serà possible anar creant nous equips, els quals també participaran a competicions. Les idees i ganes de fer feina són moltes. Qualsevol jove que hi estigui interessat/ada es pot posar en contacte amb el **Centre d'Informació Juvenil**.

Ah! I una cosa interessant és que, als partits que es juguen a Llucmajor, es fan sortejos, que a més són gratuïts, d'obsequis cedits per les cases col·laboradores. Prenen part en aquest projecte esportiu els següents "sponsors": Ca'n Montes, Coca-Cola, Inversió Es Pla S.L. i també hi col·labora Viajes Majórica.

Així que ja ho sabeu: si voleu passar un bon moment, al temps que participau a un sorteig, no vos perdeu els partits. I si, a més, voleu conèixer d'aprop aquest esport, posau-vos en contacte amb el Centre d'Informació Juvenil.

Joana Mª Xamena.

VI Torneig Local de futbol sala. Llucmajor '93-94

RESULTATS 2ª JORNADA

Polícia Local, 1 - Pub Odeon, 1
 Bar Espanya, 3 - T. Servera, 0
 Bar Es Modern, 5 - T. Berlín, 1
 Pub Llangardaix, 0 - C.L.A.S., 2

CLASSIFICACIÓ

Equips	PJ	G	E	P	GF	CE	P
Bar Espanya	2	2	0	0	7	1	4+6
Bar Es Modern	2	2	0	0	8	3	4+5
Polícia Local	2	1	1	0	5	2	3+3
Cerrajería Maimó	1	1	0	0	3	2	2+1
C.L.A.S.	2	1	0	1	4	3	2+1
Pub Odeon	1	0	1	0	1	1	1
Tallers Servera	2	0	0	2	2	5	0-3
Tallers Berlín	2	0	0	2	2	9	0-7
Pub Llangardaix	2	0	0	2	1	4	-1-5

CLASSIFICACIÓ EQUIP MÀXIM GOLEJADOR

Bar Es Modern	8
Bar Espanya	7
Polícia Local	5
C.L.A.S.	4
Cerrajería Maimó	3
Tallers Servera	2
Tallers Berlín	2
Pub Odeon	1
Pub Llangardaix	1

MENYS GOLEJAT

Bar Espanya	1
Pub Odeon	1
Polícia Local	2
Cerrajería Maimó	2
Bar Es Modern	3
C.L.A.S.	3
Tallers Servera	5
Pub Llangardaix	6
Tallers Berlín	9

POLICIA LOCAL, - PUB ODEON, 1

Partit entretengut en el qual els dos equips varen

lluitar i es varen entregar molt. S'ha de destacar l'actuació dels dos porters per les oportunitats que varen tenir els dos conjunts de marcar més gols. Fou amonestat amb tarja groga R. Ramos, de la policia Local.

BAR ESPANYA, 3 - TALLERS SERVERA, 0

El Bar Espanya va vèncer al T. Servera amb tota justícia, després de completar un partit excel·lent.

Foren amonestats amb tarja groga Joan Mora i S. Boscana, de T. Servera.

TALLERS BERLÍN, 1 - BAR ES MODERN, 5

La magnífica actuació del Bar Es Modern va impedir que T. Berlín guanyàs el partit.

Es Modern va exercir un clar domini sobre el rival durant gairebé els 50 minuts de partit, però encara que l'equip contrari es va veure superat no va deixar de lluitar ni un sol moment.

Fou amonestat R. Pérez, amb tarja groga, dels T. Berlín.

PUB LLANGARDAIX, 0 - CLASS, 2

El Pub Llangardaix no es va presentar, per la qual cosa s'ha de destacar l'antiesportivitat d'aquest equip. L'encontre, per tant, es va donar per guanyat al CLAS, que, sense jugar va aconseguir els dos primers punts.

HORARIS

L'organització informa als lectors que els dilluns de 20'00 a 22'00 hs. i els dijous de 21'00 a 23'00 hs. se celebren els encontres al Camp municipal d'esports.

Els equips participants i l'organització agraeixen l'assistència del públic en general.

J.Q.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de
massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

- Josep-Maria González i Ballester, fill de Joan-Manel i Àngela nasqué el 30-10-93
- Catalina-Maria Alcàraz i Ferretjans filla de Joan-Manel i Catalina nasqué el 10-11-93.
- Aina Pons i Noguera, filla de Miquel i Francesca nasqué el 19-11-93.
- Stephanie-Patricia Bruder i Bruder filla de Roland i Doris nasqué el 21-11-93.

MATRIMONIS

- Jaume Forteza Copete i Maria del Carme Sastre Clemente es casaren el 4-11-93 al Jutjat de Pau.
- Antoni Pérez Selva i Maria dels Àngels Redondo Díaz, es casaren el 6-11-93 a l'església Ntra. Sra. de la Lactància.
- Joan López Sánchez i Josepa

Gálvez Astorga es casaren el 2-10-93 a l'església de Sant Bonaventura.

- Francesc-Xavier Bearra Llanera i Monserrat Zafra Llanera es casaren l'11-11-93 al Jutjat de Pau.
- Joan-Carles Ibergallartu Titos i Antònia Puigserver Prats es casaren el 13-11-93 a l'església Ntra. Sra. de la Lactància.
- Josep-Gabriel Melis Corbalán i Carme Tolosa Jiménez es casaren el 6-11-93 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància.
- Josep Girón Vich i Joana-Maria Ballester Duran es casaren el 21-11-93 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Antoni Cladera Rico i Amèlia Cabrera Fernández es casaren el 13-11-93 a l'església de Sant Miquel.
- Antoni Giménez Avalos i Maria del Carme González Villamil, es casaren el 25-11-93 al Jutjat de

Pau.

DEFUNCIONS

- Antoni Martí i Matas, morí el 4-11-93 als 80 anys.
- Andreu Pons i Servera, morí el 6-11-93 als 91 anys.
- Gabriel Miró i Forteza, morí el 10-11-93 als 81 anys.
- Joana-Aina Salvà i Contestí, morí el 10-11-93 als 69 anys.
- Catalina Ferretjans i Sala, morí el 14-11-93 als 77 anys.
- Catalina Mesquida i Duran, morí el 15-11-93 als 73 anys.
- Antoni Rosselló i Oliver, morí el 17-11-93 als 78 anys.
- Aina Morlà i Oliver, morí el 22-11-93 als 77 anys.
- Jerònia Ginard Vidal, morí el 27-11-93 als 87 anys.
- Miquel Mulet i Amengual, morí el 29-11-93 als 104 anys.

HAMBURGUESES

- «PERROS»
- «PINCHOS»
- «PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...
Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

SORTIDA ESPECIAL

SETMANA BLANCA
ANDORRA

Sortida: dia 10 de febrer
Tornada: dia 15 de febrer

I ara també al **SUPERMERCAT
PROHENS** de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 • Fax 26 90 00
S'ARENAL

Sopa de lletres

9 animals mamífers

A	T	D	T	B	S	E	Q	B	R
D	C	E	R	O	D	A	R	Q	E
I	A	T	I	C	E	H	I	C	S
C	B	A	H	O	O	A	E	A	G
H	R	S	W	Ç	N	S	T	V	B
B	A	D	L	I	T	E	S	A	P
G	T	M	A	R	N	G	Q	L	L
U	F	D	T	E	T	E	R	L	K
A	E	M	G	C	A	L	I	V	U
Z	D	Y	E	U	M	N	R	Ç	O
F	D	S	N	F	O	N	I	N	B
O	A	P	E	C	X	P	O	A	J

Solució del mes passat

- Menjador
- Sala d'estar
- Cuina
- Habitació
- Bany
- Terrassa
- Balcó
- Rebedor
- Bugaderia
- Rebot

Novembre 93

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
 Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
 Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

P'es forat d'es Moix

¿El grup encarregat de fer síquies i després arranjar les voravies, fa feina a escarada?

No ho sabem. Però sí, feina d'embargament. Hi ha feines barates que surten cares.

Qui tendrà cura de netejar i solucionar els desperfectes que causen? El propietari? L'Ajuntament? Tant si són uns com altres els doblers sortiran d'allà mateix: "dels contribuents".

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

FÀBRICA DE JOIERIA GARAU (Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

*Haz que nunca olvide
estas Navidades.*

Un diamante es para siempre

OFERTA ESPECIAL

NADAL I REIS

Brillants i Diamants de
totes les talles. 1ª qualitat

Cadenes

Aros llisos

Pulseres Isabelines o Calatrava

Aliances llises

Granet mallorquí

Clauers de plata

Plaques de plata

Cadenes de plata

Pulseres esclaves d'home

BONES FESTES!

AMB GRAVAT GRATUÏT I AL MOMENT

C/ Born, 29

Tel. 66 04 03

(Llucmajor)

ENSEÑALO

Es el Seat Cupula. Original en su diseño. Provocativo en sus prestaciones. Sorprendente en seguridad. En equipamiento. No podéis resistirlo. Enseñalo.

SEAT

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

ARA QUE VÉNEN
ELS REIS, FEIS-VOS
UN BON OBSEQUI
BON NADAL!!

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**

Quant de temps fa que no heu fet
una exploració al vostre cotxe?

LA NOSTRA ESPECIALITAT EN:

INJECCIÓ BENZINA
SERVEI ELÈCTRIC AUTOMÒBIL
AIRE CONDICIONAT I FRED PER A TRANSPORT
FRENS I ABS
SERVEI TÈCNIC D'EINES
EMISSORES COMERCIALS
RÀDIO TELÈFONS
GENERADORS
AUTOMATISMES PER A GENERADORS
AUTO ALARMES
ENERGIA SOLAR

BONES FESTES

**Confiau-nos el
vostre vehicle...
Vos ho agrairà**

**AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.**

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)